

Gyarmati Rozi

Álmok

versekben és képekben

Rozi 2003

Gyarmati Rozi • Álmok versekben és képekben

Tipográfiai tervet készítette: Gyarmati Péter

© Gyarmati Rozalia, 2004

Minden jog fenntartva, beleértve a sokszorosítás, a nyilvános előadás, a rádió- és televízióadás, valamint a fordítás jogát, az egyes fejezeteket illetően is.

Gyarmati Rozi

Álmok

versekben és képekben

Pallas-Akadémia Könyvkiadó
Csíkszereda, 2004

Én

Én, én futok a vágyak után,
Futva futok eltapodó villámok útján.

Én, én futva keresem a szépet,
Virágzó képet, az élet útján.

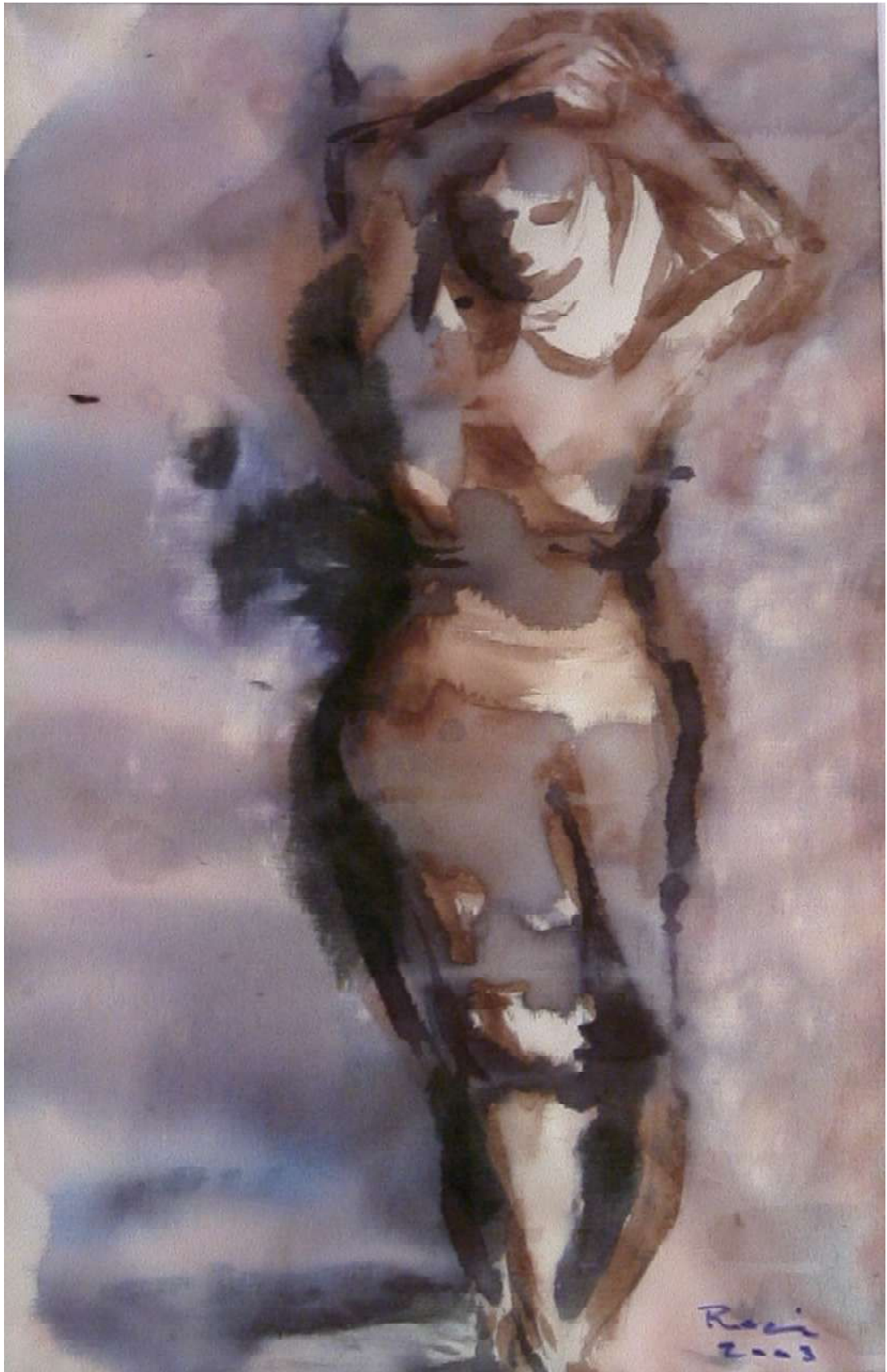
De a villám gyorsabb mint én,
S bármennyire sietek az egek terén,
Ő az úr, és ha akarja,
Minden mi szép, égésbe takarja.

És mit látok így ha későre érkezem
Fulladozva füstbe keveredtem
Szenesedő, topogó lábam
Elhomályosodó füstbe ment világom.

Mi szép e világon?
Mindezt kiáltom, mert újra
Nem látom...
Mi szép e világon?
És elmegy mellettem a szél
Megersimogat, bátorít ne félj!

Keresd csak keresd,
Csak vigyázz siess!
És szaladok tovább,
Igy kell ennek lenni,
Ami elérhetetlenül szép,
Azt is meglehet fogni!
Meg kell fogni!

1970 Kolozsvár

TÁNC

Akvarell, 45x60 cm

Álmodom

Ébren álmodok
Álmom egy kép
Kép az álmom
És nagyon szép
 Te ugye nem látod
 Mi ebben a szép?
 Szürke itt minden!
 Az egekben élsz?
Pedig te is szeretnél
Repülni velem,
Álmok szárnyán
Kényelmesen.
 De álmodni félsz
 S lenn maradsz,
 Lábod mindig
 Földet ér.
Kapaszkodsz, érvelsz
Álmaim zúzva
Minek a harc
A kocka el van dobva.
 Mindig csak a harc
 Hisz adva van a kudarc
 Ne lengj a magasban,
 A földre térj vissza!
Lábod érjen földet!
De rideg ítélet
Hideg és félek
De ha elfogadom
Egy pár napig
Talán, nem is álmodom.
 Pedig álmodni szép
 Álmodozó lét.
 Mi ébren tart,
 És élni hajt,
 Lehet hogy csupán
 Egy csodálatos kép
 Mi sehol sincs még,
 Csak álmodott csupán.

1999 augusztus

ÁLMODOM
Tus-akvarell, 30x40 cm

Kacagó emlékek közt (Orendi Évának)

Nézem a kis képeidet
Céljaink, útjaink elváltak rég.
Ki ment egyenesen
S ki ment körbe-körbe?
Nem tudjuk,
S nem is akarjuk tudni még.

Nézem a kis képeimet
Az út homályos, de összefutunk.
Nem véletlen, ez a múltunk.
Múltunk oson kérdőként,
"Mond csak lelkem
Igazán küzdöttél a jövődért?
Küzdöttem a jövőmért?"
A-ha a jövő, a múlt, hát tudod,-
Az élet egy órendi metafora
Röhej az egész világ.
Kacagó hiénák közt élünk
Rajtuk röhögünk,
Röhögünk, hogy nem is félünk.
Vagy csak azért röhögünk,
Hogy ne féljünk?

96 március

EMLÉKEK
Tus, 50x40 cm

És mégis szomorú

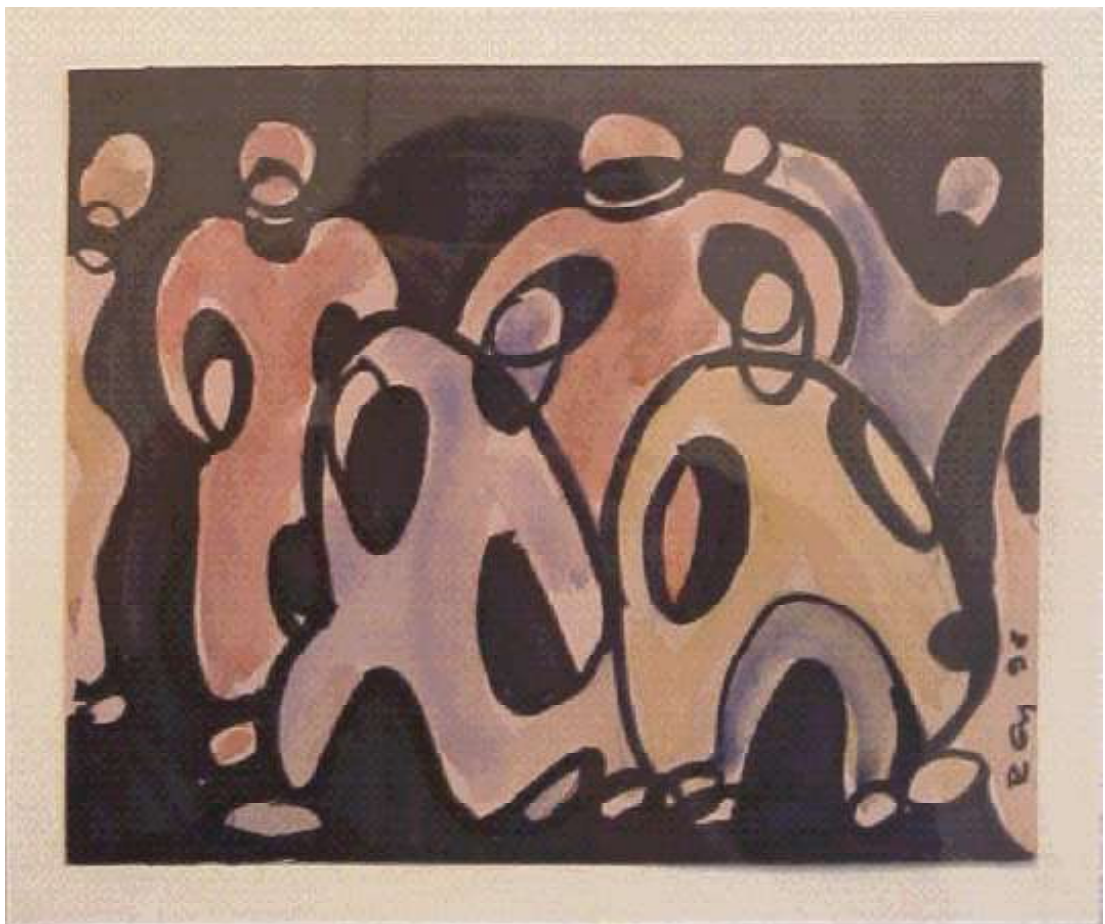
Olyan vígan fogom fel
Szomorúságom,
Akár a csíkos ruhát viselő
Éneklését.

Az úton egy kicsi rongy
Megy tova.-
Kétlem hogy szülei is
Volnának.
De azért mosolygok
A dőcögésén
És maszatos, lekváros
Orcácskáin.

Egy öreg néni reszket
A járda szélén
Az út másik felét
Lesve.
S én mosolyogva viszem
Túl az úton

Vajon az előző sarkon
Ki segítette?
És mégis
Olyan vígan fogom fel
Szomorúságom,
Akár a csíkos ruhát viselő
Éneklését.

1970

HIPP-HOPP
Tus, 30x25 cm

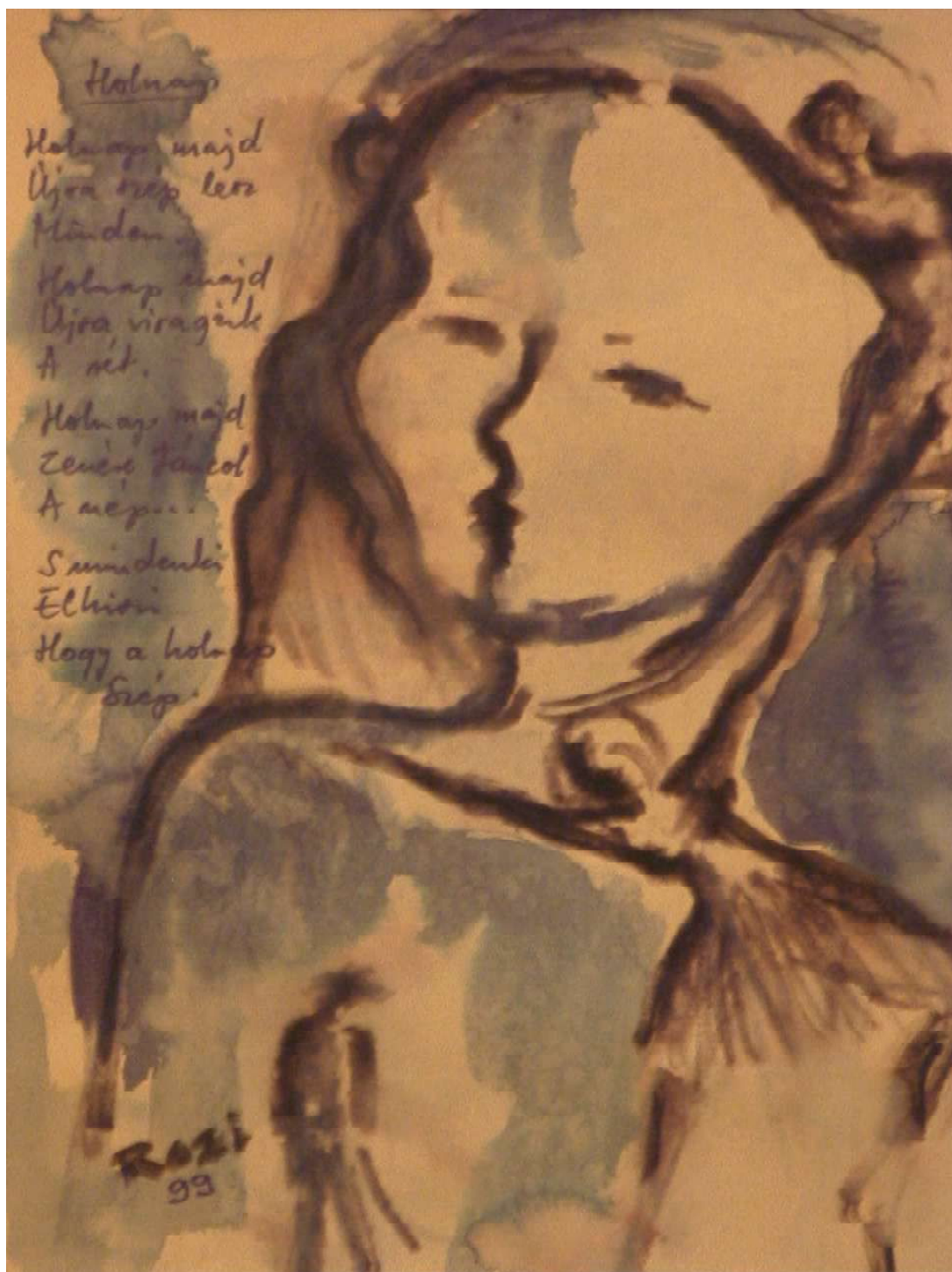
Holnap

Holnap majd
újra szép lesz
minden...

Holnap majd
újra virágozik
a rét...

Holnap majd
zenére táncol
a nép...

S mindenki elhiszi,
hogy a világ
szép.

HOLNAP
Tus, 30x40 cm

Zene-világ

Amiből ma kibúvok,
Holnap belebúvok.
S ez így megy egy életen át
Ki s be, te Isteni világ.

Ma már tudom mit jelent ha
Nem vagyok otthon.
S ha fázom nem melegíti
Lelkem a vastag kabát.
S hogy a zene jobban fűt
Mint bárki valaki más.
Csak hallgatni kell halkán
Ne mondja senki soha
Hogy hallatszott a sírás.

MÁRA
Tus, 30x40 cm

Mesinek

Ne öld magad ha fogy a lét,
Szekér szalad, hallgass még.
Ne félj amíg félhetnél,
S igazságban élhetnél.

Fele fehér, fele szürke,
Sötétben nem is látszik a színe.
Tudott a kérdés minden éle,
Elég már, majd megfulladsz tőle.

Nem is vagy te rosszabb másnál,
Múzsaként állsz a válaszütnél,
Hozzám is csak hasonló vagy,
Szép arcodra sok-sok könny fagy.

Fázni látszol nyáron is,
Téli tűznél házban is.
Vágyaid visznek magasan, messze,
Forró csókra, szeretetre, melegebbre...

Nem kétlem, hogy igazad van,
Bár sokszor csend van a házunkban.
Nem kérem, hogy maradjál még,
Felnőttél, kiszálltál, - hát szabad légy!

Csak a visszapillantásod bánom,
Hogy nem volt mesés érzem fájón,
Tudod rosszabb is lehetett volna,
Pont akkor ha nem így lett volna.

1999

KISMADARAM
Tus-akvarell, 30x40 cm

Gondolatok...

Az élet nehéz, belemerülsz
S ha nehéz vagy elmerülsz.

Az élet egy hajó melyben oly jól érzed magad ha a habok csak ringatnak,
de veszedelmes is néha, ha orkán a tengert feldúlja.
Ki-kikötöl egy partra egy pár nyugodt óra, majd tovább mész. -
Hogy miért? - mert hív a messzeség!

Vadnak szánom csendesítő szavam.
A csendesnek meg vadat szánom.

Miért fáj, mi nem fáj?
Vagy már az is fáj, hogy nem fáj?

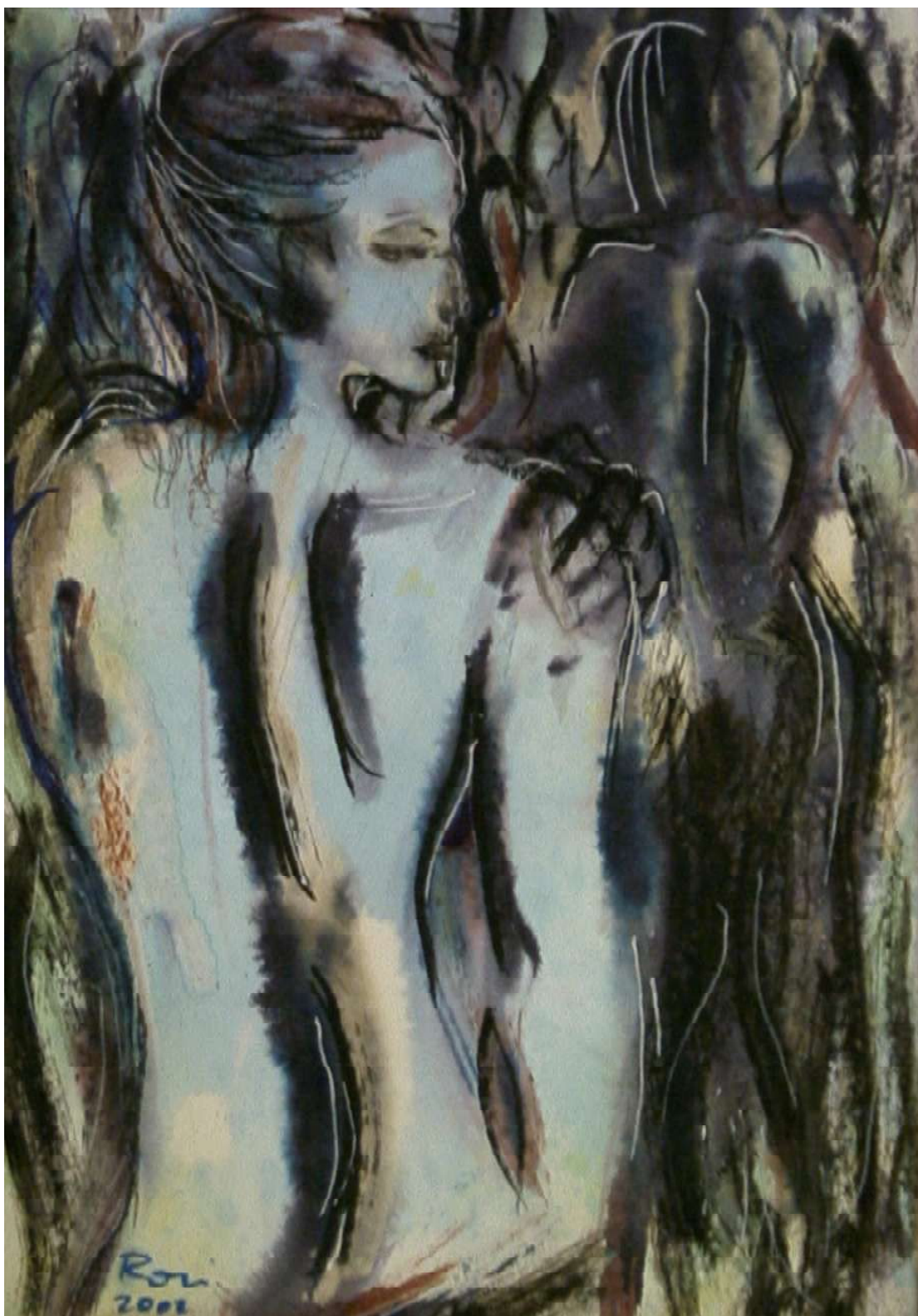
Vajon a szeretet erő hatása is
Fordítottan aránylik a távolság négyzetéhez?

A jónak is a jó ott kezdődik,
Ahol a rossznak a rossz.
- Egy harmadik segítség kiáltásánál.

Tétova lelkek tétován közelednek, aztán távolodnak, tétován kerülnek ki a rosszat,
s ha a jóból keveset kapsz, ne keresd hogy ki a hibás, mert az már tétován odébb állt.

Minden belém fog halni!

1970-71

FÜRDÉS UTÁN
Akwarell, 40x50 cm

Éjszakánként

A ki nem mondott szavak,
Jönnek csak jönnek...
Mint szürkén-feketélő
Felhő madarak.
Behunyt szemem előtt
Szaporán repkednek,
S kinyitni nem merem
Szememet s szívemet.

Olyan ez mint egy
Feketén forgó semmi.
Körbe megy mint a tánc
Értelmetlen ha forogsz,
S végtelen ha megállsz.

ÉJSZAKÁNKÉNT

Tus, 30x40 cm

Megmutatni

Megmutatni, hogy
Az ég még kék,
S nem minden
Csak szürkeség.
Megmutatni
Szeretném,
Hogy világom
Járom, keresvén
Azt ami jó.
Ami még szép.

S ha egy nyelven
Beszélénk
Suttogva vagy szó nélkül is
Értenénk
Éreznénk mindent
És nem félnénk!

Az ami szép
Magasan leng
Száll, száll magasan
Valahol fent
Száll mint a gondolat
Száll mint a madár
Száll-száll, szabadon él,
És nem attól fél,
Hogy mi lesz ha egyszer
Mégis lezuhan.
Hisz tudja s látja
Hogy lenn amúgy is
Annyi földönfutó van.

(Kevés az esély ha nem is próbálkozol.)

VIRÁGOSKERT

Akvarell, 50x60 cm

Álmok

Száz fecskepár
Fejezzétek be már,
Ébredek,
Édes álmok, Isten veletek!
Édes álmok mezején
Most tűnt el Ő.
Ó be szépen könnyedén.
Szeretvén játszik
Szíveket rabol
És én tudom ezt!
S mégis őrzöm
A rablógyilkost?
Megöli vágyamat
De most kioltja a
Szomjamat.
Két karja a kardja
S ha átfog elvesztél
Halott vagy
De boldog vagy.
És ha szemébe
Fogja szemedet!
Éget a láng,
Hívja a csillapító
Oltó könnyeket
Könnyek jönnek
Pedig nincs fájdalom
Igen azt mondod
Én a boldogságot fájlam.

ÁLMOK

Tus-akvarell, 30x40 cm

Lángoló lány

A láng még él,
A lány még fél,
Fáj ami nem fáj,
S nem fáj ami fáj.
És bár se nem nevet
Se nem sír a száj
A háttérben érzed
A torkod szorító
Fojtogató síró
Leselkedő magányt.

Ne sírj, ne fájj
Ne félj kislány!
Védő szép álmaimmal,
Elűzlek magány!

LÁNGOLÓ LÁNY

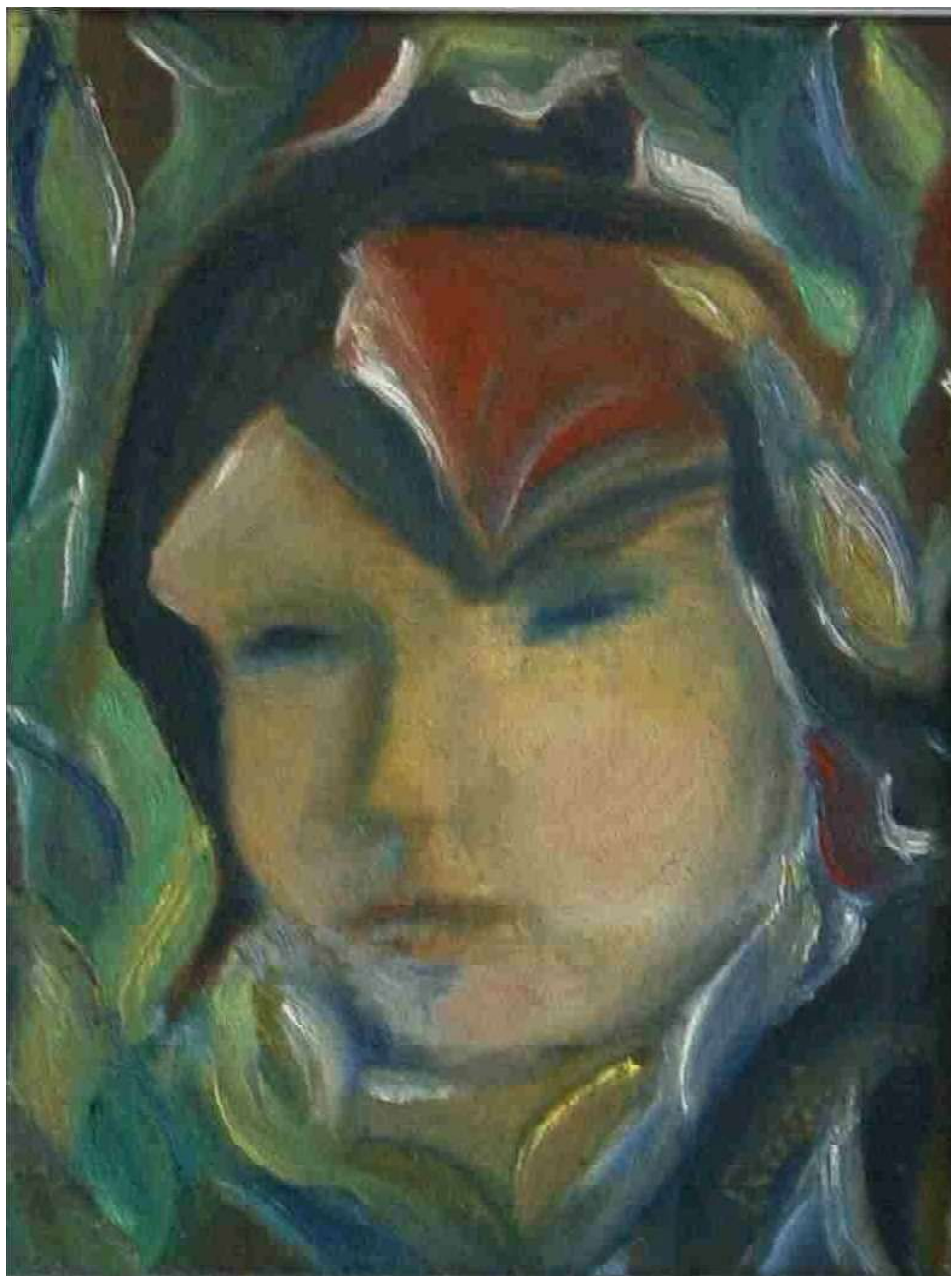
Tus, 25x35 cm

Az angyal sarkantyúja

Csodákban tört fel a fény,
Csodákban keringett.
Mégis kintól gyötrődő arc,
Csodásabbra merengett.

Előbbre tekintett,-
Szenvedély, égő szeretet,
Szépet adni, olyan szépet,
Amit lehet, s nem lehet!

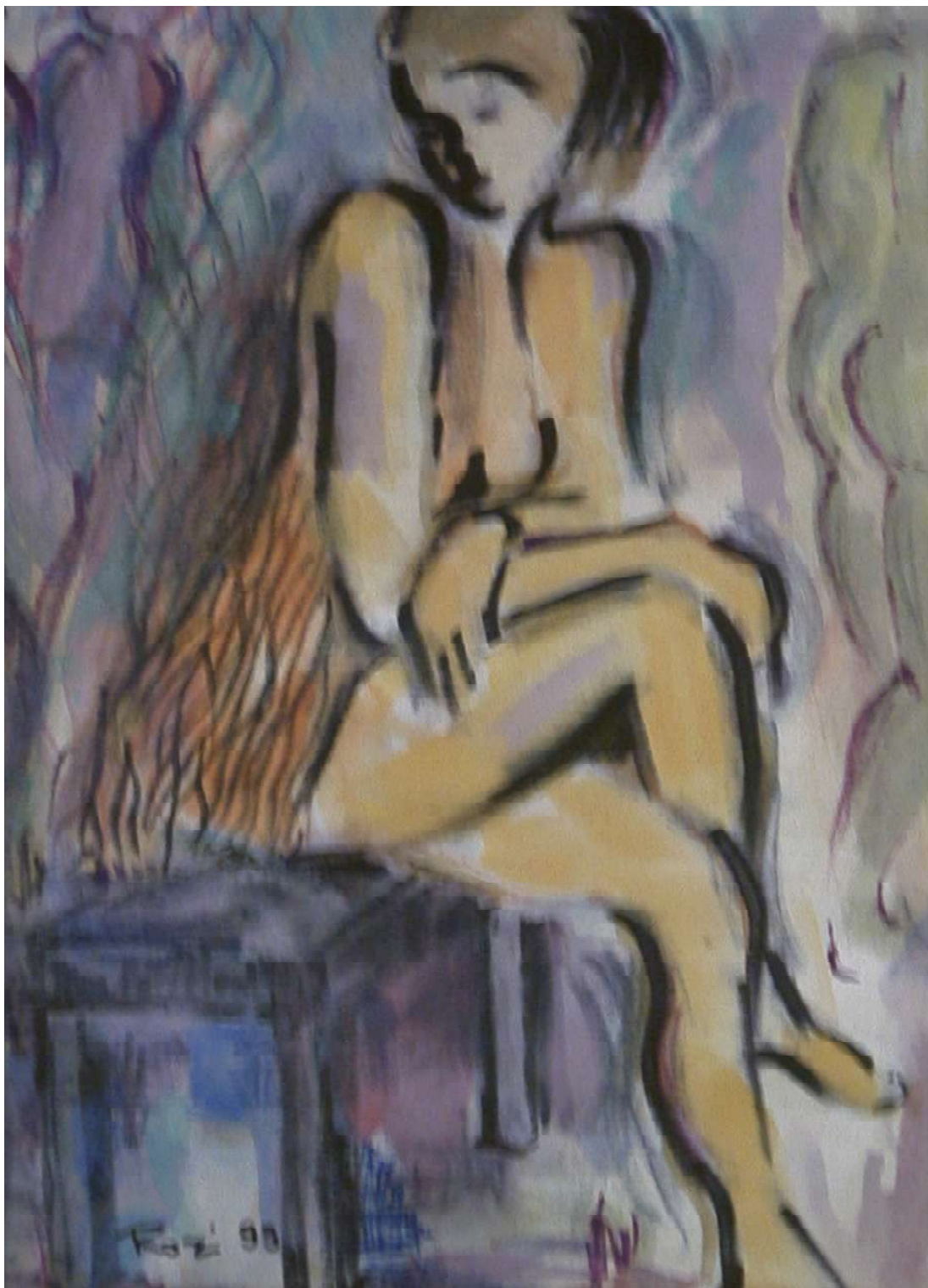
("Az ördög sarkantyúja" nyomán)

BALETT
Olaj, 25x35 cm

Hiúság

Nem vártam, mert már késett,
S ez mindennél jobban sértett.
Mégis az, hogy nem halott
Csalódásra fájó ok.

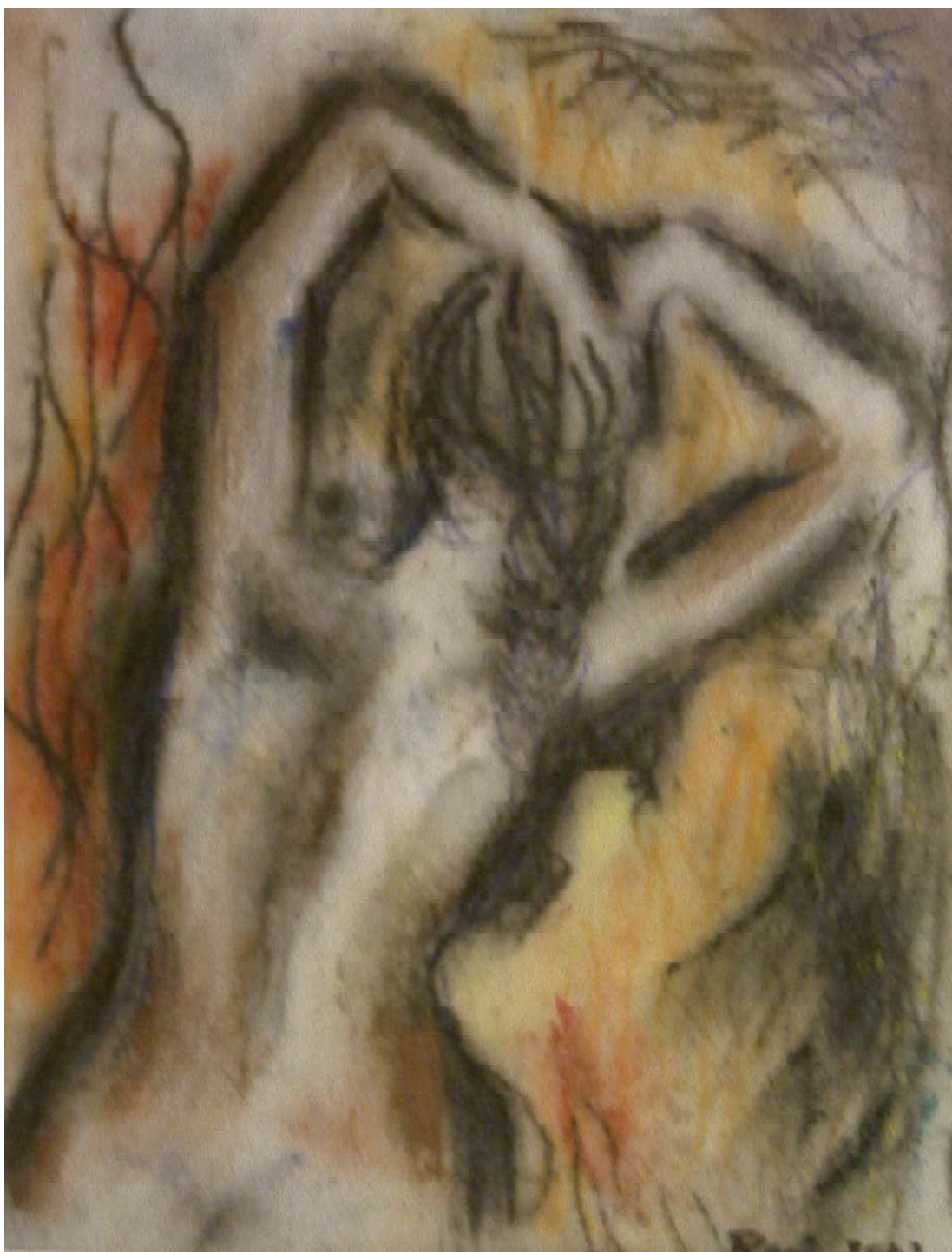

VÁRAKOZÁS
Akvarell, 40x50 cm

Szinte

Szinte kijött a lépés
Sikerült felmásznom
Az Egyesítőre!
De lefelé százan hoztak
Mintha az élet
Állt volna elémbe,-
Hogy megmutassa
Lefelé sokkal nehezebb
Mint felfelé.

Azóta tartom a lépést,
S nem merek felmenni.
"Jobb félni mint megijedni"?

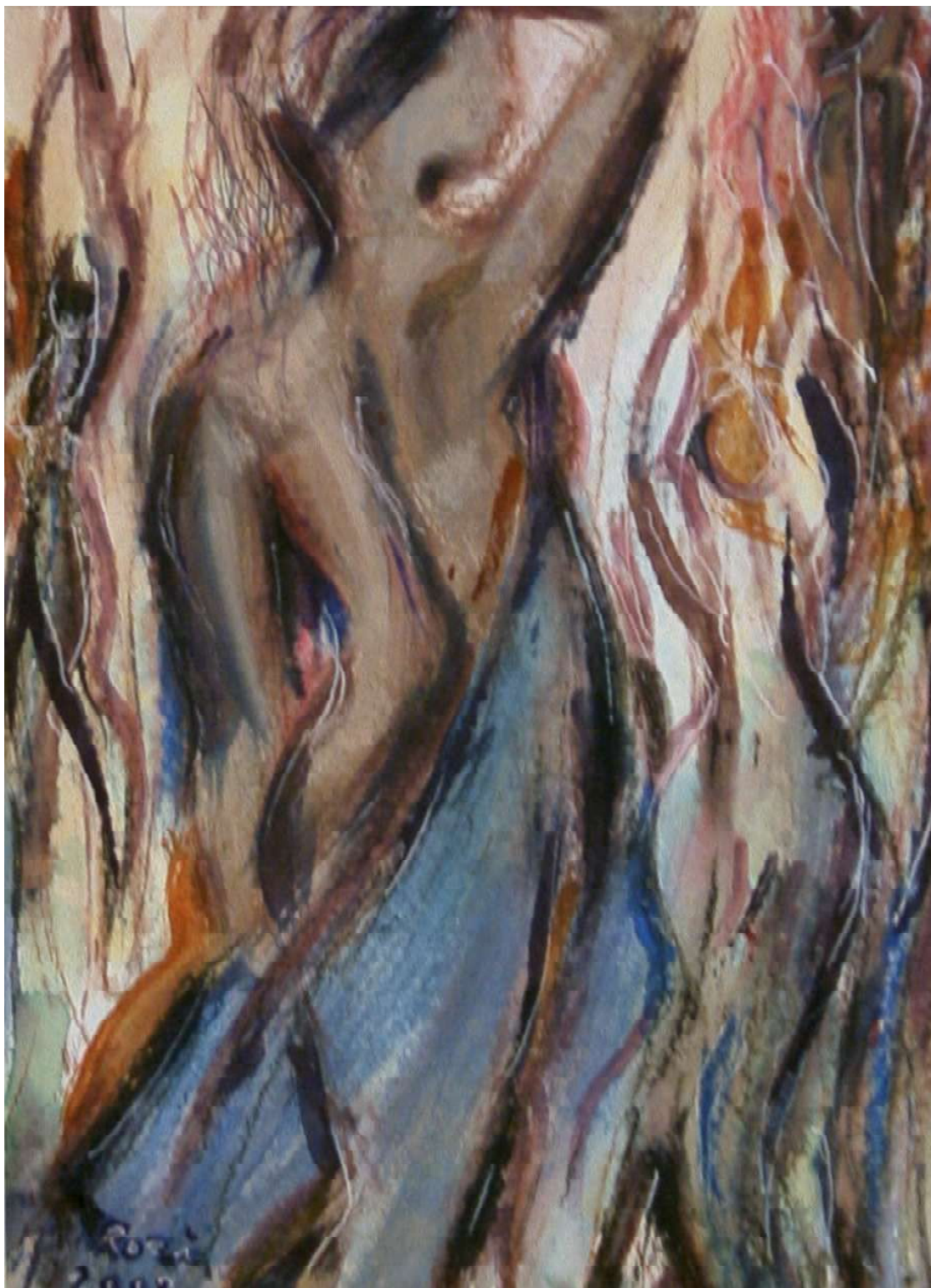
NIMFA
Akvarell, 30x40 cm

Harmónia

Az egész csendben azt szeretem,
Hogy elmerenghetek szerelmesen.
Szívesen hallgatom a zajt
Ha az a szívemmel egy ütemben van.

S ha már minden szép,
Szédülve bolyongok utcán,
Fülemben cseng egy dal, hogy nincs vég,
És én elhiszem megvitatás nélkül.

Az életnek örülök, mi feloszthatatlan,
Végtelen csörgedez a vér az erekben.
S ez mi más jelentene mint hogy van,
És mi más vinne engem is lankadatlan.

HARMÓNIA
Akvarell, 40x50 cm

A HATTYÚK

Lengő kígyózó nyakú hattyú,
Lebeg a vízen kecsesen.
Állok a parton,
Kezemben batyu,
Etetném őt szerelmesen.

Szándékom értve
De kissé félve
Libeg-lebeg a vízen
S lassan közeleg,
Miközben a párja
Amott, kissé odébb,
Hullámmal dacolva
Siet a vízen át, felénk.

Megérkeztek
S tombol a szél,
Vihar a tengert dúlja.
Szállingózik
Az eldobott kenyér
Tétován kering
A tengerbe hullva.

Imbolygó hattyúk a szélben
Csak ingadoznak kecsesen
Nyakuk tánca
A víz felett
lassú, lassú tánc
A "Hattyúk taván".

Jön is már a zenekíséret,
Vijjogó síró,
Vagy kacagó talán?
Nem is tudom...
De ezt hallgatván
Nem Csajkovszkij jut eszembe
Ez a rikoltás csupán
A sirályok éneke.

Sirályok érkeznek éhesen,
Vízre csapnak széleseben.
Aztán csak egy pillanat,
S a vízen egy morzsa sem marad..

Bárgyú hattyú,
Vagy ki tudja?...
Csak az bosszant,
Hogy az éhes nép
A másét sem osztja.
Mindent felfal mielőtt
Még valamit is tehetnék.

Lengő kígyózó nyakú hattyú,
Lebeg a vízen éhesen
Szomorúan megyek én is odébb,
Megtettem mit tehettem.

GYERTEK HAZA

Tus, 40x50 cm

Nagyanyám s a macska

Furcsa emlékek közt kutatván,
Ül némán, kissé szundítván.
Ül nagyanyám a széken
S a macska szundít az ölében.
S ahogy mozdulatlan üldögélnek,
Rögtön meg is születik az ötlet.
Képet akarok így róluk,
Örökítsük meg a sorsuk.
Ceruzámmal felvázolom,
Ecsetemmel kidolgozom.
Nem sok színben, hiszen tudott,
Nagyanyám csak feketét hordott.
A macska is csak szürke volt,
Köröttük néhány kékes folt.
S a festék, víz össze-visszafut –
Mázolás az egész, majdnem rút.
S a macska sem látszik, hogy macska
Míg ceruzám a bajsztát ki nem adja.
De valahogy mégis szép,
S nekem nagyon szép emlék.
A kép sorsa is csak emlék.
Rajzversenyen első lennék?
Vásárhelyen lettem, s voltam.
Művésznő az osztályomban.
Díjként sok festéket kaptam,
S a képem eltűnt a raktárakban.

MEDITÁCIÓ
Tus-akvarell, 30x40 cm

A Hargitán

Szelek zúgták a telet
Felfuvalkodva,
Viharként őrizték
A teret.
Madarak zaja
Ébresztette a napot,
Hóvirág, kikerics,
Bújt ki imitt-amott.
És a hó leereszkedett
A hegyen.
Selymes lett a fű,
Az illat,
A fenyőerdő.
Asszonyok mentek,
Kicsik, nagyok.
Vállakhoz fonódtak
A nagy fonott
Kosarak.
Hozták a gyümölcsöt,
A nyarat.
Elhozták mind,
Az egész erdőt.
Zsibolygó nyári napok,
Fények, melyre
Árnyat vetni vétek.

És sír az erdő,
Szürke a fény is,
S az álmoság
Lenyűgöző.
Az ősz oly
Észrevétlen titok,
Holott zöld még
Minden.
Zölden fehér
Keretbe fagyott.

A HARGITÁN
Akvarell, 50x40 cm

Élni jó

Mert én még ma sem tudom
Hogy miért van ez?
Vagy miért van az?
S a sok kérdéstől
Már azt sem tudom,
Hogy mi az ami igaz?
Felelet mit várok s kapok,
Üres szavak, gondolatok.
Szószólója is csak néma
S a nyelvtant jól megtanulta.
De igaz is, lehet így
Aztán úgy, és lehet jó...
Csak lélegezzél bátran,
Az élet szép, és élni jó!

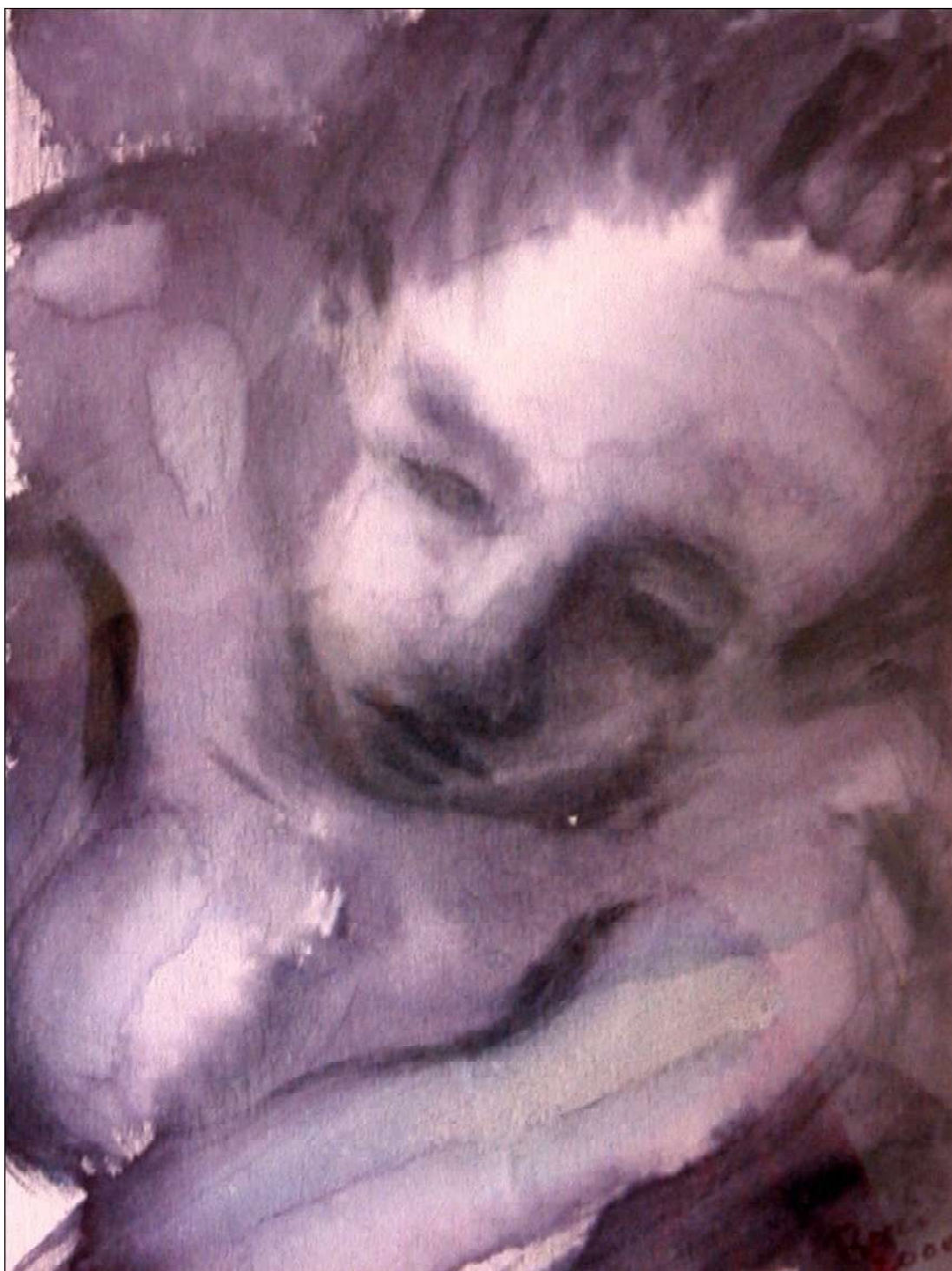
CARPE DIEM

Akvarell, 50x70 cm

Kong a magány

Nem értem s mégsem kétlem
Ha egyszer itt vagy
Akkor itt vagy, s ha nem vagy
Akkor nem vagy.
S a hangod néma
Miért nem kong ha hallom
S miért kong ha nem hallom?

A századok eltaposott nyoma
Hull utamba.
S én bármerre lépek, csak taposott
Úton járok.
S így járni nem kívánok.
Csak tipegek-topogok, tán
Létem után járok.

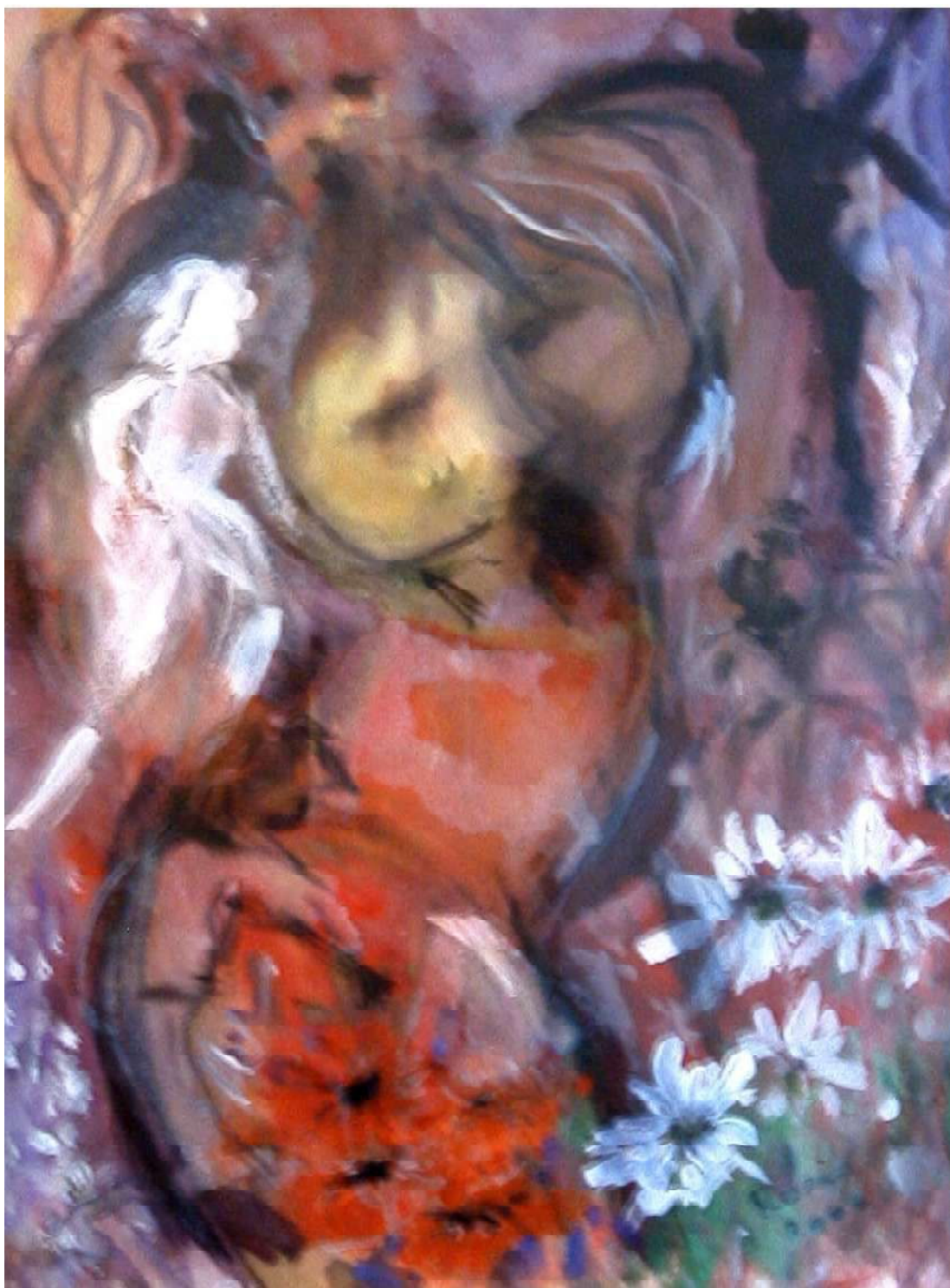

MÉLYSÉG
Tus, 30x40 cm

Keresés

Nem szoktam hinni, hogy
Lehetek más, aki csodás –
Mégis, hogyha tévedek
Mit vársz ha fájón odébb állsz?

Lásd én semmit nem ígérek
S nem kell nekem a hiú beszéd
Én csak ami érték és szép
Kereselem, nagyobbítom, és kész?

KERESÉS

Akvarell, 30x40 cm

Az út...

A tegnap ők
Ma ő meg ő...
Holnap én,
Holnapután
És azután
Egyedül.-
Gondtalanul
Elmerül.
Egyedül...
Egyes-egyedül.-

AZ ÚT
Akvarell, 40x30 cm

Orvvadászok

(Fáj látnom a vérengző éheseket)

A zöld sokaságába,
A fényt veszni látom.
Dózsa-féle koronája,
A gyilkosok körben állva.
Mint a róka ravaszán
A holdat lesik minduntalan,
Hogy mikor pottyán le,
Hogy fölfalhassák mint egy kiflit.

Csorgó patakban folyik a vér,
De csendes minden,
Az erdő mély, a patak mély,
Sötétlik a vér is feketén.

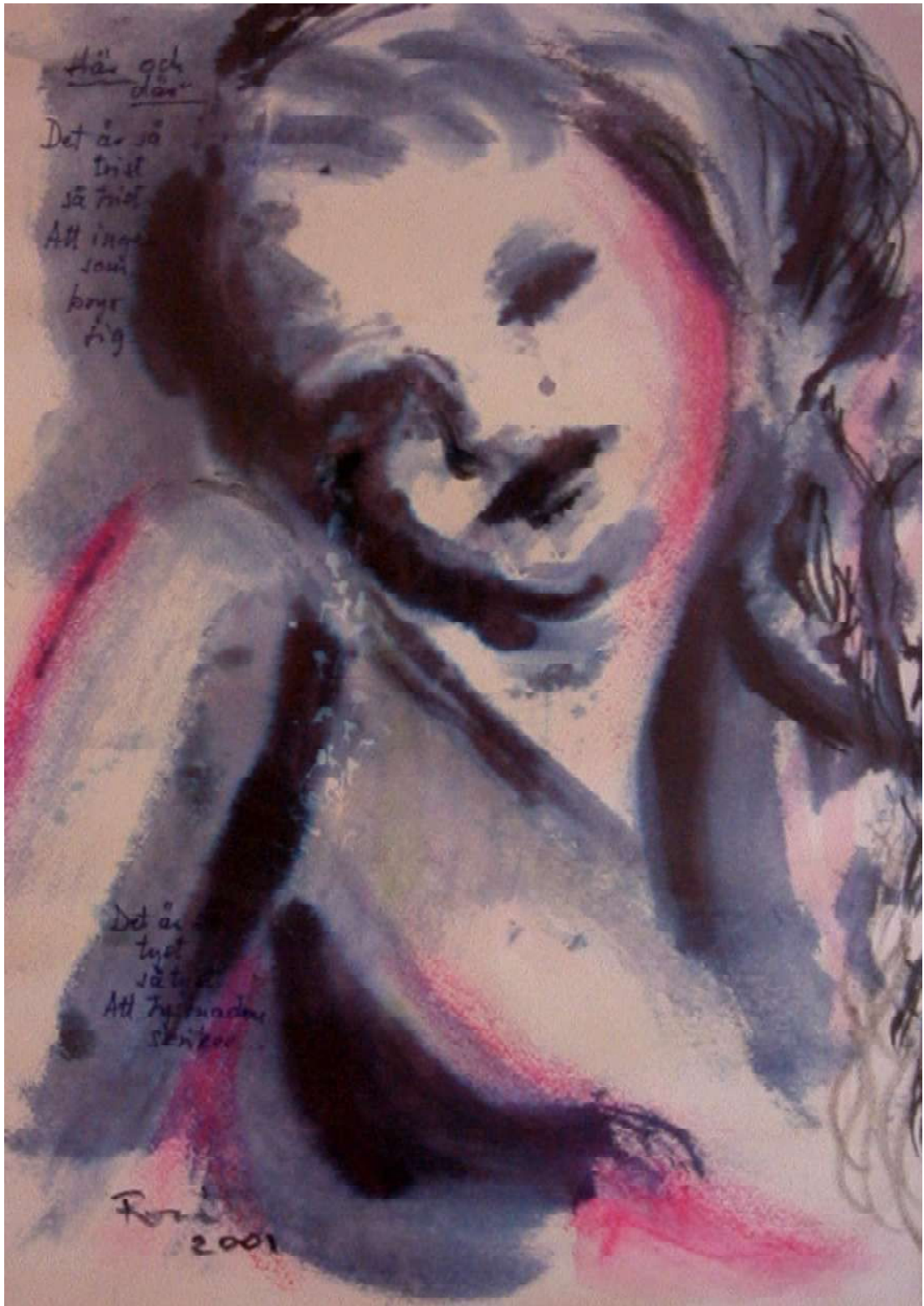
ORVVADÁSZOK

Tus, 30x40 cm

Öröm

A téli csendbe befagyott,
Pedig a nyáron még csobogott.
A zajos utakon
Virágot fakasztott, hervasztott,
Könnyben áztatott, már fájdalom...
A téli csendbe befagyott.

(Olyan az öröm mint egy patak; eláraszt s ha hűvös van befagy, belédfagy.)

MELANKÓLIA
Tus-akvarell, 40x50 cm

Az úton

Nézz az égre!
Nézz magasba!

Szállj le a lóról!
Roskadj magadba!

Menj előre!
Lépjél hátra!

De hol van az út?
És merre az iránya?

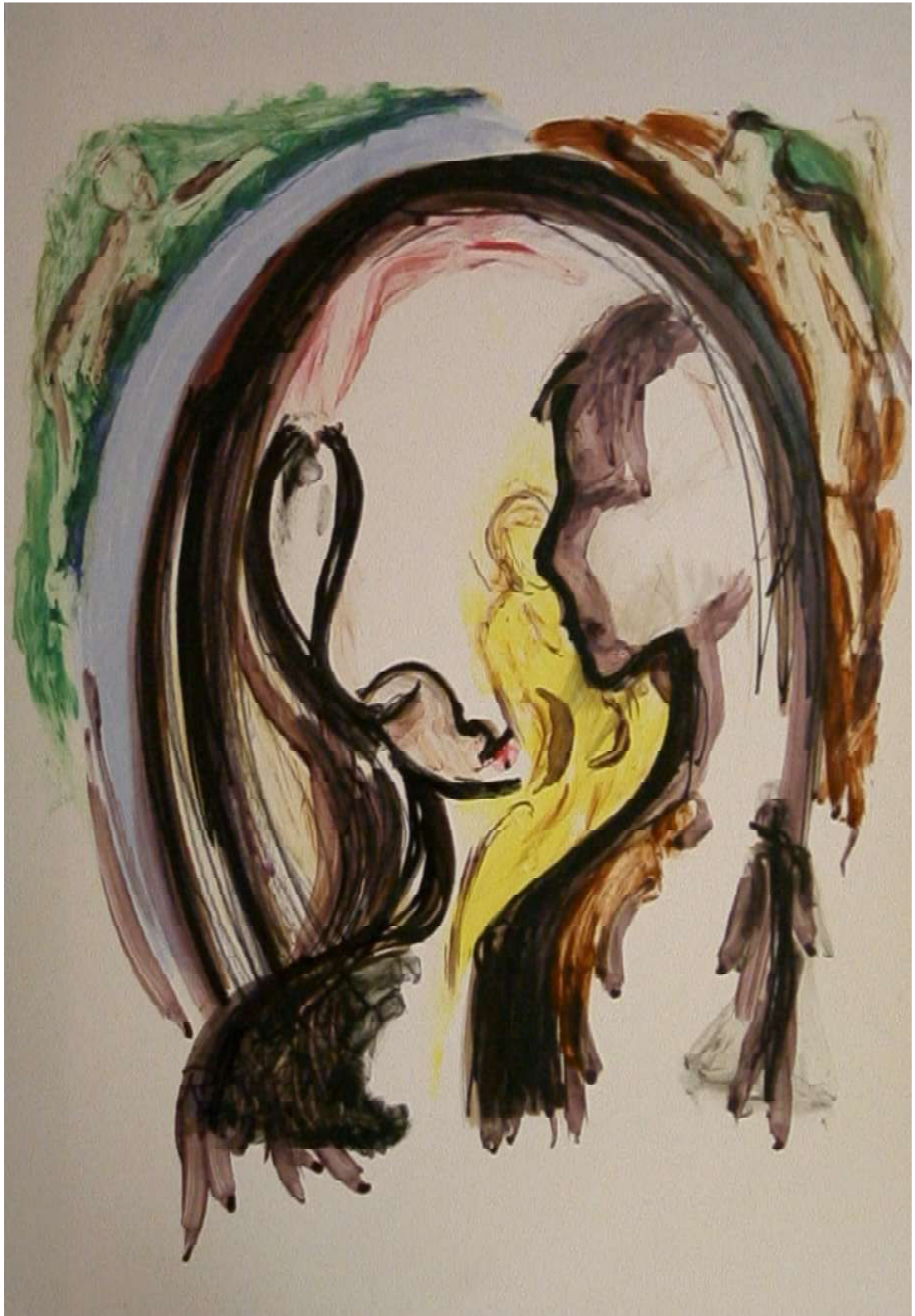

AZ ÚTON
Akvarell, 40x50 cm

A véges végére

Láttad a szőlőt a karóra kötve
Oda kötötték előre, és ő megszerette
S most mily erősen kapaszkodik bele.
Az is büszkén tartja, nélküle leesne.

("A csapda" nyomán)

SZERELEM

Tus-akvarell, 50x60 cm

Tévedtem?

Talán mégis tévedtem?
Hiszen olyan szomorú vagyok
Valaki csak szeretni akart
De csak bántani tudott.
Valahogy mindent éreztem
De mozdulni sem tudok
Belefáradtam a magányba
Bár tudom hová siet az út.

Most gyengén állok és
Várom a sort
Valaki tán jön, és
Letörli a port
S visszarak mindent a
régi helyére.

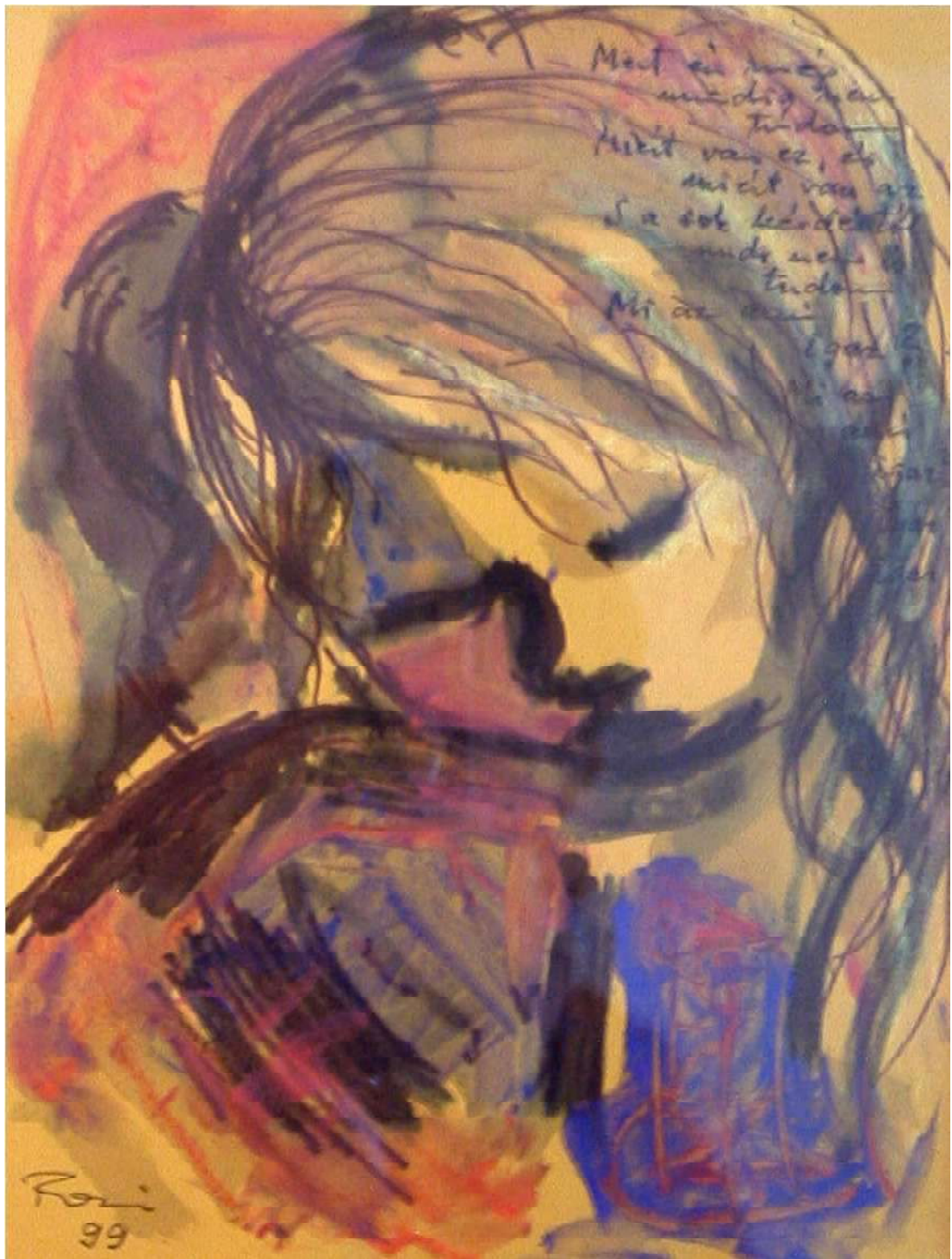

HALAK
Tus, 30x40 cm

Bontás (Szakítás)

Azt hittem mit hiszek
Csak nem tudtam mit tudok
S ha mégis normális leszek
A valóságban nem én vagyok.

S te tudtad mit tudhatsz
Olyan magadra vagy
Nélkülem magadra sem találhatsz
S én lennék ki mégis elhagy?

BONTÁS
Tus-akvarell, 30x40 cm

Mérlegelés

Talán túl sok vagy nekem
Ahhoz hogy önmagam legyek.
Vagy keveslem létem?
Pedig már egy negyed
évszázadot éltem.

A GYERMEK
Tus-akvarell, 30x40 cm

Mindenkinek

Mindenkinek megvan
tudom a dolga,
Mindenkinek halad
ha lassan is a hajója.
Múló percek szekerén
én is előbbre jutok,
Küszködve haladok,
s kissé félvén, félvén,
hogy mégis elmaradok.

De sokszor úgy érzem,
meg kellene állni.
Meleg ágyba bújni
s ne sírni, ne fázni.
Ne gondolni semmire,
s ne várni senkire.
Ne küzdeni örökké,
Ne válni főnökké.
Ne lenni senki. -
Csak lenni mint semmi.
Álmodozó, váltakozó,
de sosem gondolkozó,
senki és semmi.

De én is csak tudom
mit mindenki tud,
Aki nem ezt vallja,
az biztosan hazug.
Mindenkinek megvan
tudom a dolga,
Ami hol kevésbé hajtja,
éppen csak unszolja.
Hol szaporán sarkalja,
s meg is korbácsolja...

Mindenki halad
ha lassan is előre
Még ha pihenés lesz is
egyszer majd belőle.

2001

MINDENKINEK
Tus-akvarell, 30x40 cm

Kontra

(Modern művészet)

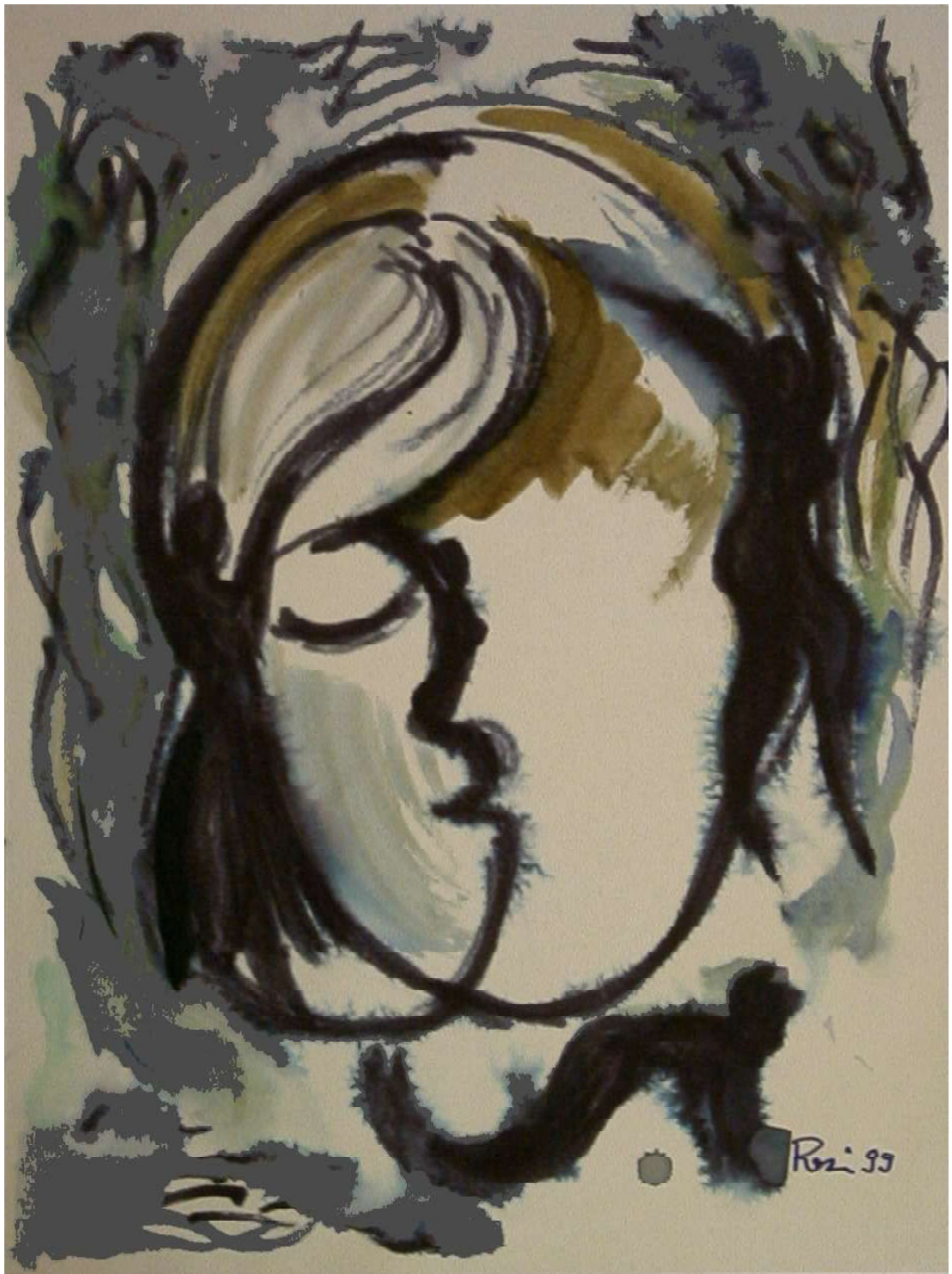
Minek is bizonyítok,
Mikor már
Mindent bebizonyítottak.
És főleg kinek?
Neked?
A sok hülyeségtől
Már luftballon a
Fejed.
Korábban jobban értetted.
Legjobban talán
Mikor még pici voltál
Krikszkrakszokat húztál
Gyerekes semmit
A semmibe.
Hogy kifejezd magad
A gyereket.
A semmire nem gondoló,
Gondtalan gyereket.

De a mindentudó
"felnőttek" megértették
Sőt, ez lett az igazi!
A semmiből lett
A nem létező szép
Csodálatos kép.

S te csak nőttél, telítődöttél
Csak krikszkraksz
Maradt.
Ezt szokta meg a néző
És te megvalósítottad
Magad, önmagad.

És most kellene bizonyítani
Felderíteni
Hogy nem ez az igazi!
Ez csak egy elkapott gyerek!
Egy ma született gyerek
Ez voltál, vagy és leszel
S tán az idők göröngyös útján
Pár évtizeden túl
Örökre elveszel.

1997 nyarán

FELEMÁS
Tus, 40x50 cm

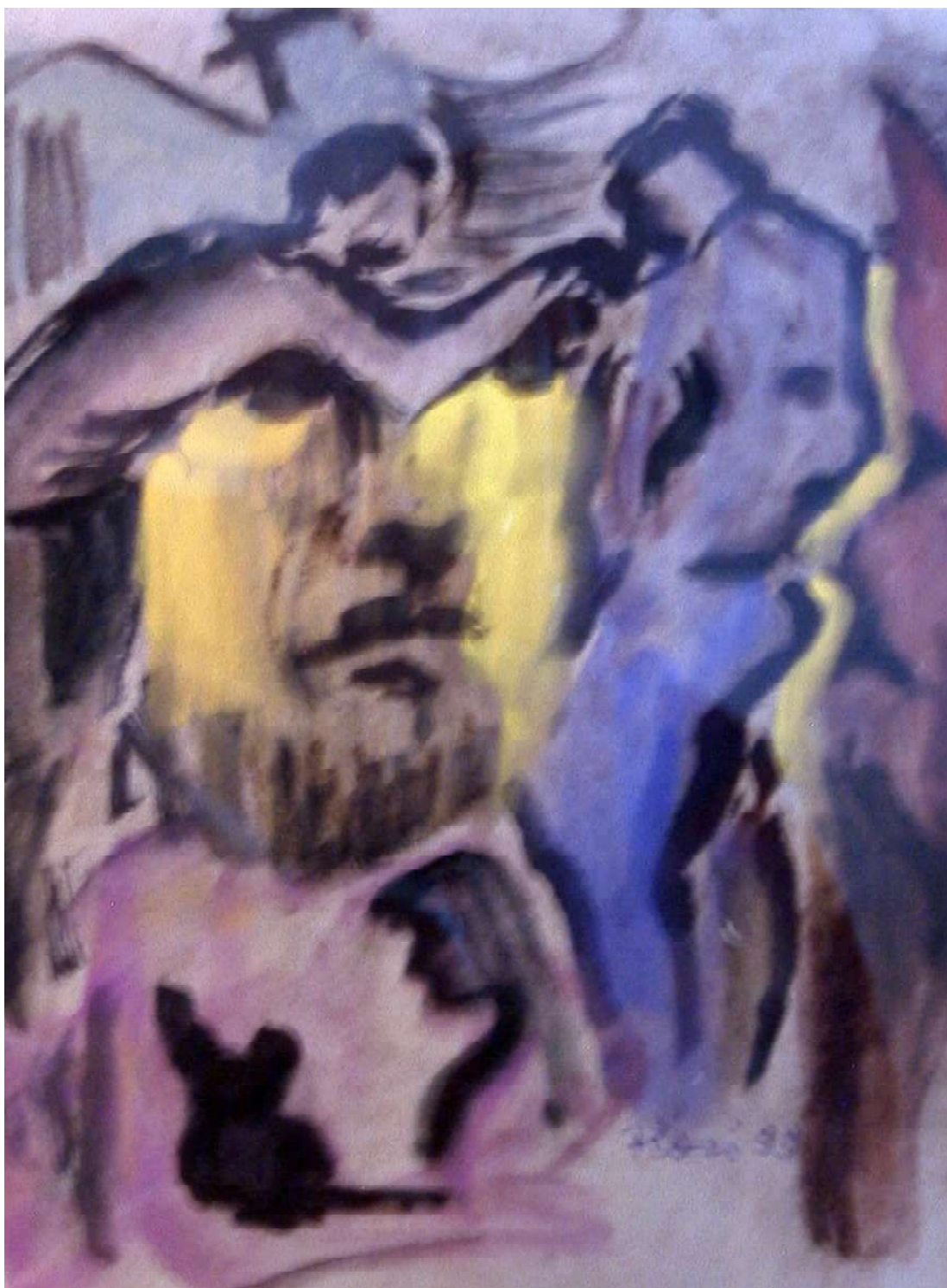
Megzavart gondolatok

Minden szép volt
Nyugodt táj
Napsütés, kis félhomály.
Igen a nap is fenn volt!
De azt hiszem
Bujdokált a felhőkben.
Aztán egyszer hirtelen,
Függönyt emelt
A felhőkig, a víz színén,
Aranyosat, ezüstöset
A zöldes-kékes
Tengeren.
Láttam ilyet réges-rég
Gyönyörű egy ilyen kép
Mit lefesteni szeretnék.

De most is mint már réges-rég
Útban vagyok s
Nem teszem még
Azt amit csak szeretnék,
Ha szabadabb lehetnék.

Útban vagyok s a munkám vár
Korán reggel a fejem fáj
Ó te munka s munkaadó
Álmaimat megzavaró.
De tudom, nem véletlen,
Hogy itt vagyok a kényszerben
Hisz ha fájó, ha nem fájó –
Mégis EZ az egyetlen
Ami kenyeret ADÓ!

"Álmokból nem lehet megélni,
De nélkülük – nem is akarok élni!"

ZÚRZAVAR
Akwarell, 30x40 cm

Valahol Svédországban

Valahol Svédországban
Mindenhol a svéd hazában
Zúg a tenger, zúg a szél
Zordul zúg, zúg a tél
Zengő hangon, könnybe fúló
Szomorú mesét mesél

Ugyanakkor van ahol
Valahol más országban
Simogat a tenger
Simogat a szél
Hallkan csengő-lengő
Álomszép mesét mesél

Nyári álmok szépek,
Képek mik majd idejönnek
És itt is lesznek.
Csak előbb ott,
Majd itt és amott-
Kizöldül az erdő
Virágba borul a rét

Simogat a tenger,
Simogat a szél,
Zengő lány hangon-
Mesés szép mesét mesél.
- Valahol Svédországban
- Valahol a svéd hazában

Utóirat

Tudod, azért én szeretem Svédországot, az új hazámat, a tisztaságot ami valahol több mint felszínes, a megértő mosolygásokat ami felszínesebb mint megértő, az emberek türelmét, kedvességét csodálom.

Csodálom a természetet, a tenger kékjét, a nyári hosszú nappalokat, a virágokat a házak körül, a házakat kerítés nélkül, a hattyúkat, sirályokat s az erdei utakon futkározó nyulakat...

A honvágy számomra már nem más mint gondtalan gyerekkor a Hargitán a családommal, barátokkal.

Egy régi, régi szép emlék.

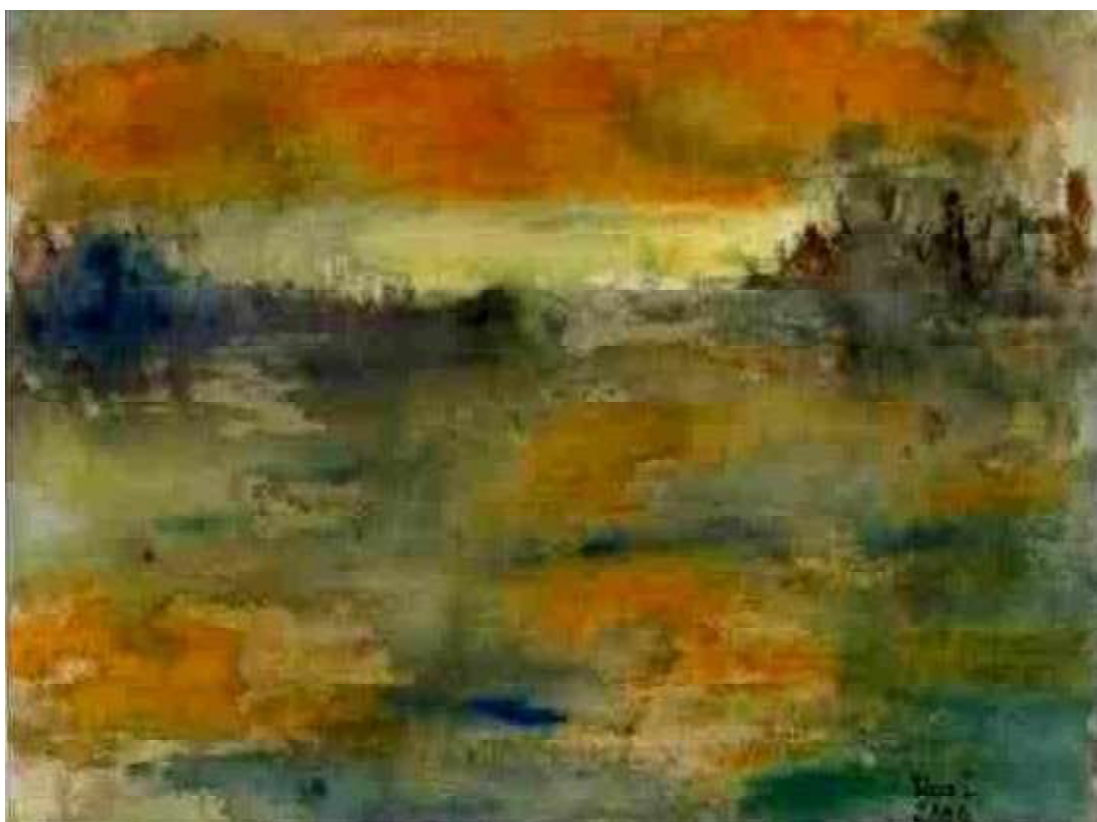

VITORLÁSOK

Akvarell, 50x40 cm

Kilátás egy tóra

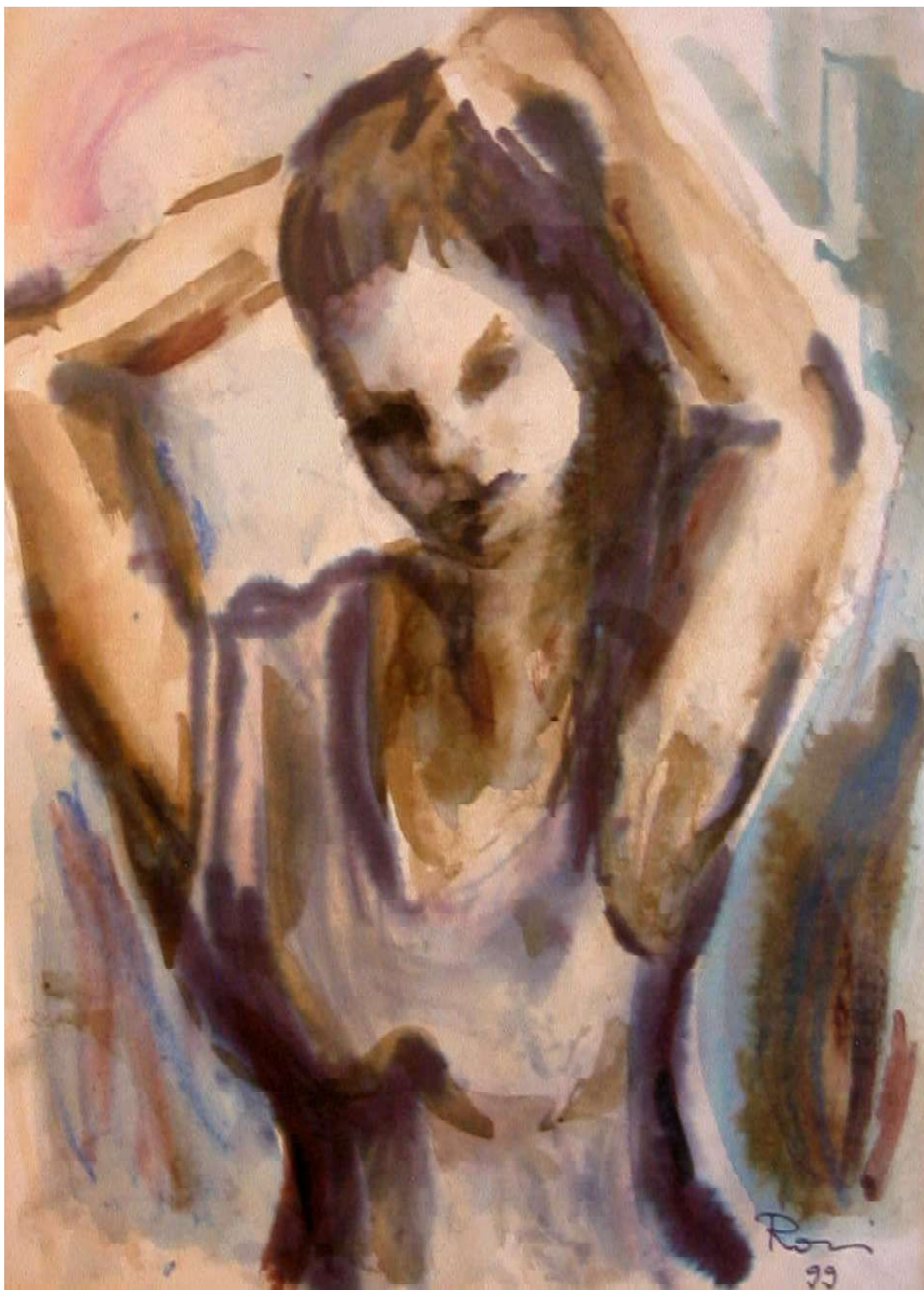
Ülök a munkában, körülöttem víz.
Ülök egy szobában, semmi senkihez nem fűz.
Sziget vagyok egy szigeten, magamat elszigetelem.
Kilátás egy tóra s egy égbenyúló világítóóra
Sötétben is mindig ketyeg az óra.
Munkaidőm perce pereg előttem
S néha csak az fáj, hogy mi nem lett belőlem.
Állok az ablaknál s nézem a vizet
Látomás és szépség ringat el és ébreszt
Szépség vesz el és szépség jön újra
Az ablakon túl ködbe borulva
Csillogó nap játszik a habokat csókolva,
S zenél a fülemben egy örökös sziréna.
Az idő hangja ami már elveszett,
A vég kezdete mi lassan közeleg.
Állok a hajón s ketyeg az óra
Munkaidőm 8 óra s kilátás egy tóra.

TÜKRÖZŐDÉS
Akvarell, 50x40 cm

Újra ébredés

Én már mindenről lemondtam,
Feledtem mi feledhető.
Bocsásd meg nekem ezt a vétkem,
Tudom sok minden kérdezhető.
De kérlek hallgass, ez olyan fontos
Most, akár a háznak a tető.
Nem akarom hogy féljél,
Akarom hogy bennem éljél.
Hát szeress kérlek, csak szeress
Ne kérdezd meddig nem fontos ez.
Itt vagyok itt, lásd újra
S ha elmentem, ne kérdd kiért?
Veled harcolnom így is nehéz.
Csak szeress, hogy szeresselek
Egyedül olyan gyenge vagyok
Magamtól féltő halott vagyok
De most veled vagyok, itt
És erős, erős vagyok!
Vagy boldog vagyok?

REGGEL
Akwarell, 30x40 cm

Hazautazok

Ma újra szomorú vagyok
Mert valaki azt mondja
Beteg vagyok.
S én holnap hazautazom.

Addig is számolok
Számolok órát,
Percet, sarkot
S várom vonatom.

Számolok és szánom magam,
Hogy vagyok képtelen
Ott lenni ahol kell?
Kénytelen még itt vagyok
Fájlalom hogy miért.

Ki érti?

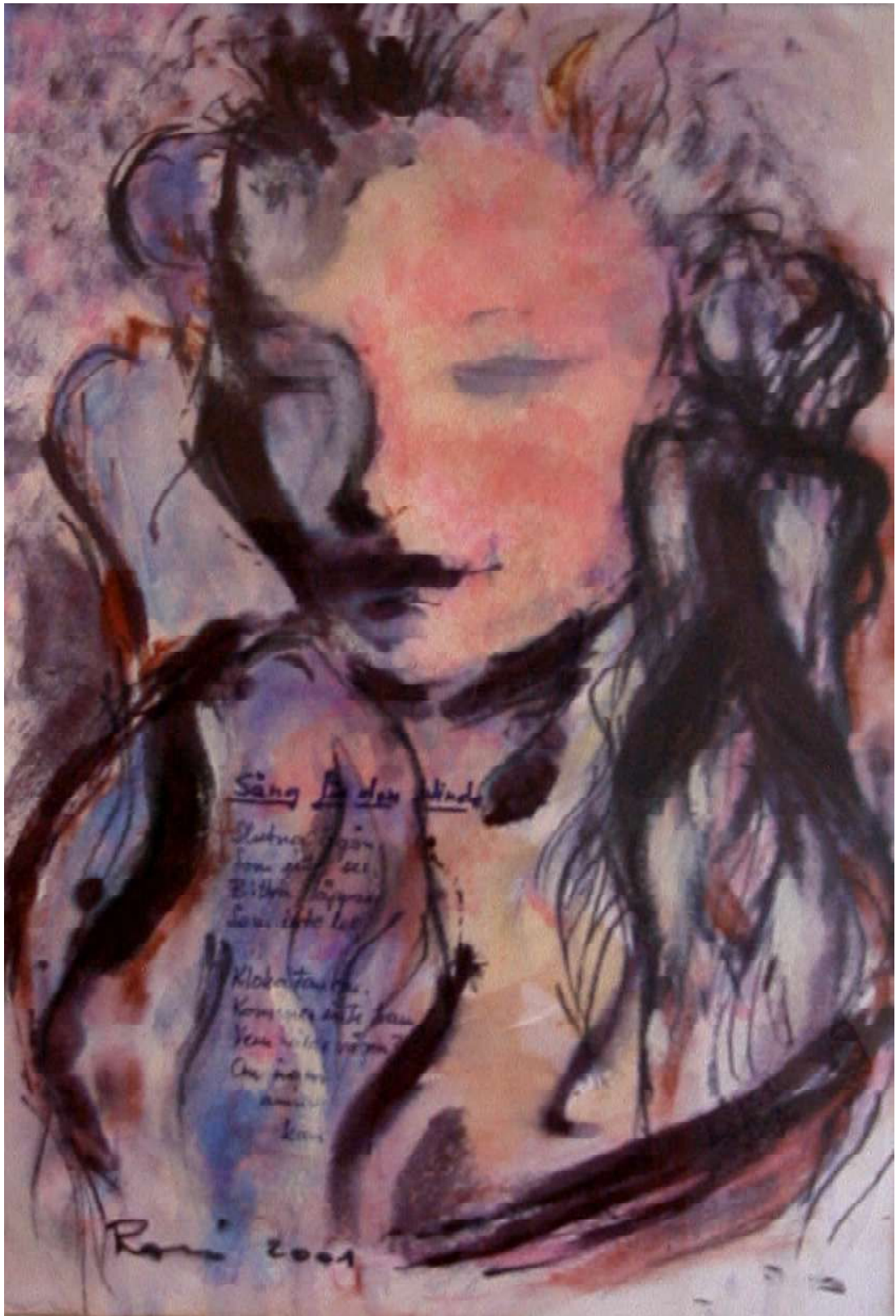
Szüntelen küzdés,
Hogy legyen valamid.
Szüntelen kiképzés,
Hogy legyél valaki.

Szüntelen hajtás,
Hogy megmutasd ki lettél,
Reklám hajhászás,
Hogy bemutasd mit tettél.

Aztán lőtás-futás
Piac kutatás,
Hogy felmutasd
Ezt vagy azt vettél.

Körbe forog az egész,
Senki sem semmi,
Felfoghatatlan az emberi ész?
Minden van már
S mindened megvan...
És mindenki Valaki.

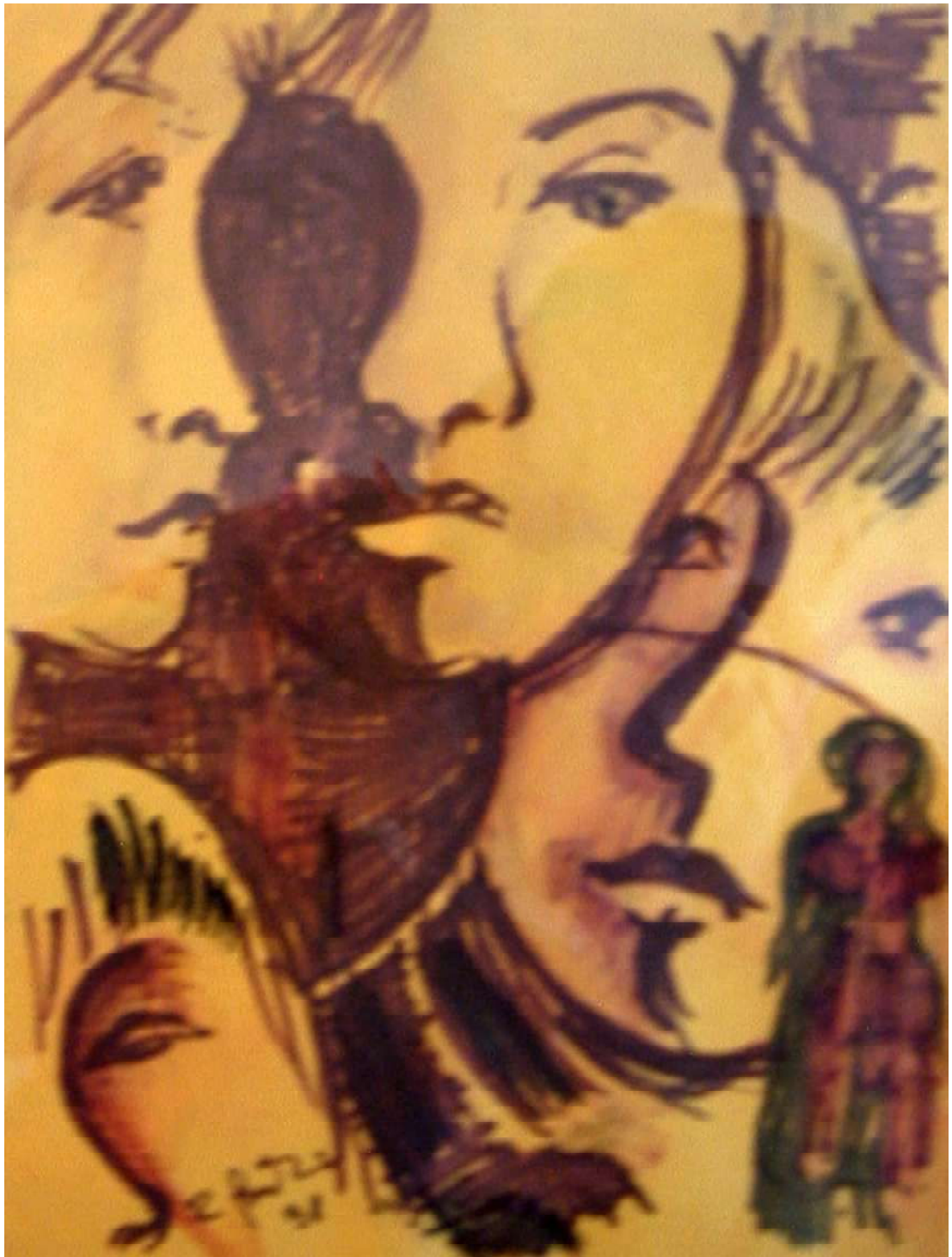
Kissé pihenni kéne, s
Megkérdezni – KI ÉRTI?

MERENGÉS
Tus-akvarell, 40x50 cm

Gondok

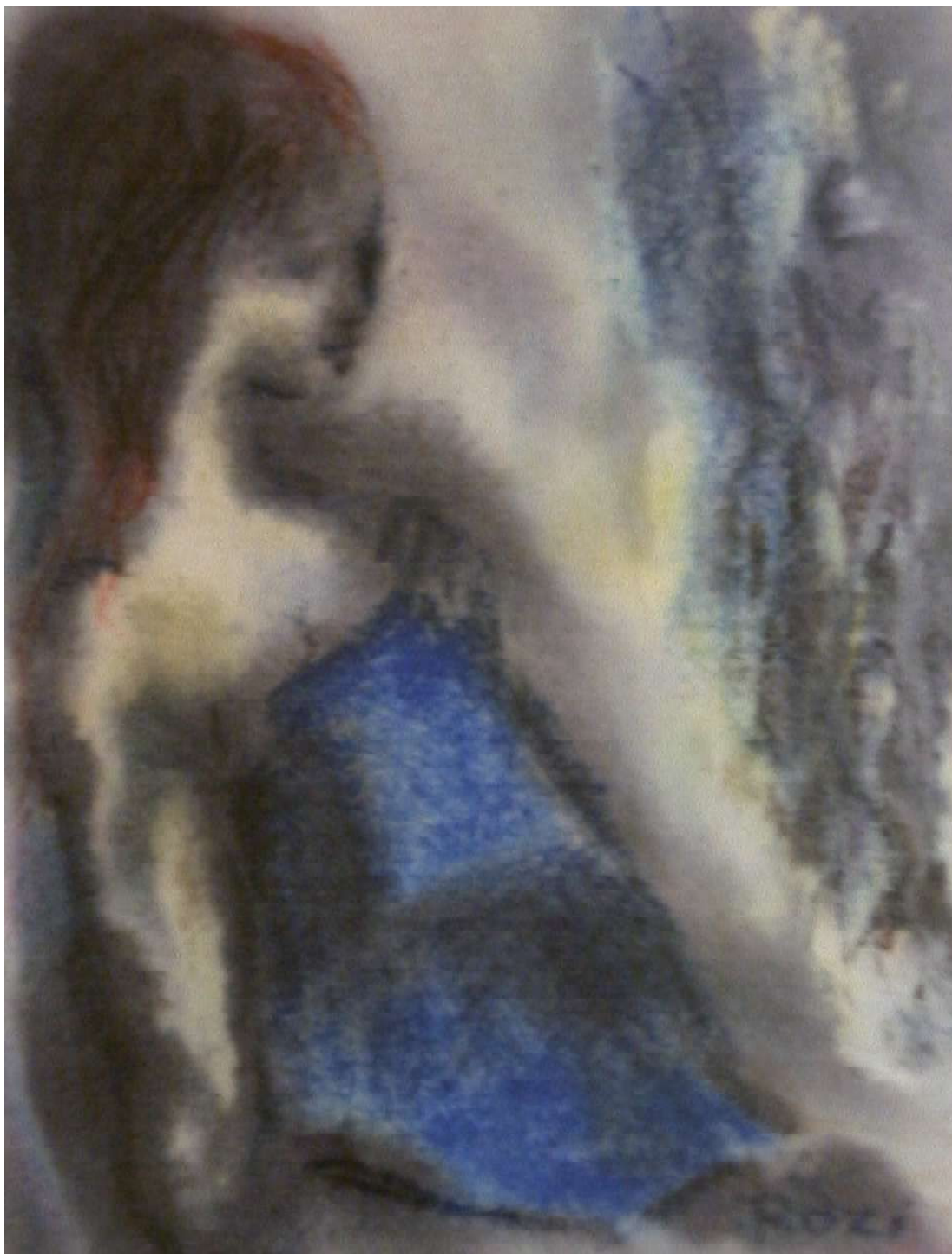
Imbolygó léptekkel
A tavaszban járok.
Lebegek a szélben
Az őszbe látok.
Igen, forró nyár lesz,
Gondolom.
Forró nyártól, édes gyümölcs lesz?
Télre viszlek vállamon,
Súlyod vállalom!

PROFIL
Tus, 30x40 cm

Valami más

Nem az időmúlás diktálta számadás,
Még csak nem is lelkiismeret furdalás
Mégis valami ezekhez hasonló
Szárny nélkül keringő, egyhelyben libegő
Néha érzélgősen csepegő
S csapongó Mázolás...
Avagy szavakban céltalan törtető,
Próza és Versírás...
Minden mint egy velem élő,
Gondolatban velem háló
Halálomon is átható,
Élni vágyó kalandozás,
Édes-mézes vágyakozás
Álmodozás,
 Ábrándozás...

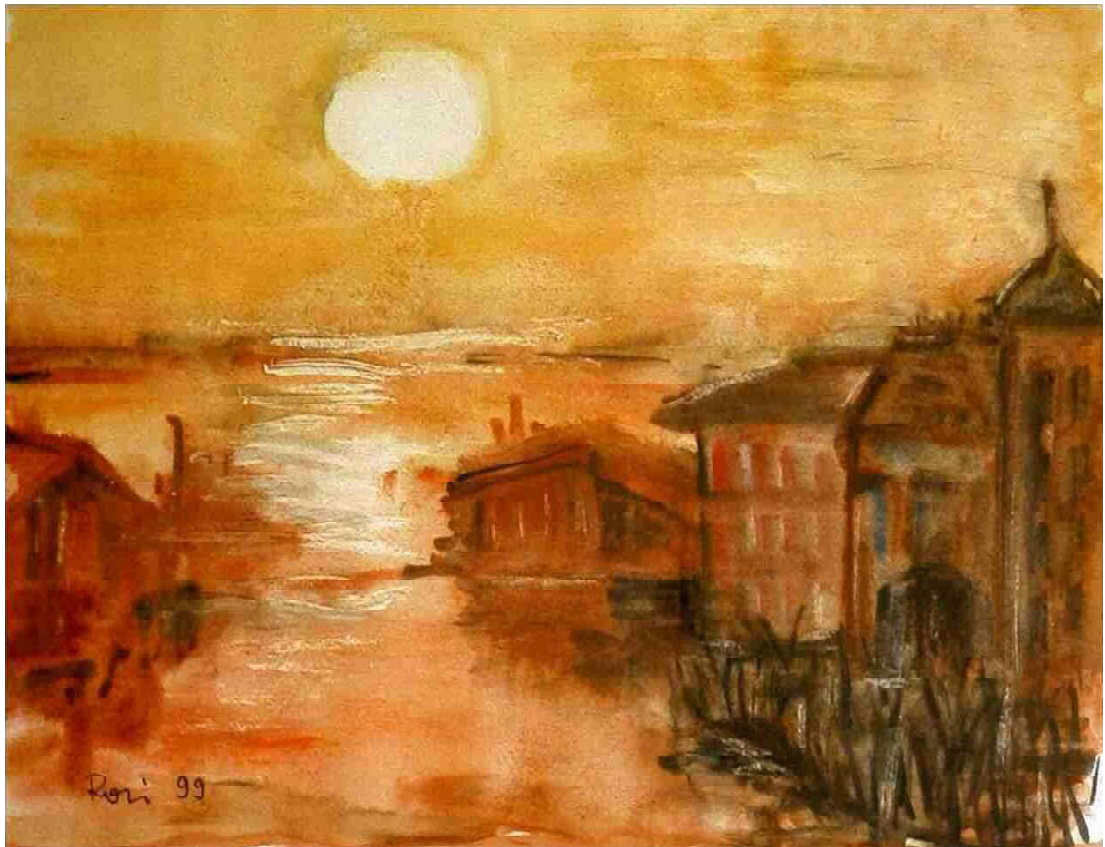
SZAUNA
Akwarell, 30x40 cm

Örökkévalóság

Teltében az órák, a nyarak, a telek,
Az idő úgy látszik nem vesztegel.
Mindjobban siet az ifjúság, az élet,
Néha meg-meg kínoz a magányosság.

S te férfi ki mellettem állsz,
Nem bírod látni azt, mi örökkévalóság.
Elmész tőlem, de csak azért,
Hogy magadnak visszahozd a tavaszt.
Ajkam ezért nem rebeg panaszt.

Hosszában, sebtében repül az idő,
Nem utánad, hanem utána
Kellene szaladjak –
Talán hogy vele érhessek?
De talán azért is hogy veled lehessenek.

NAPLEMENTE

Akvarell, 40x30 cm

Napsugárhoz

Eresz hajlik, engedj már!
Nézd, hogy néz a napsugár.
Mindjárt felfal, mielőtt
A gyökerekhez mehetnék

Csupa locs-pocs most Kolozsvár,
Sár és hó, olvadó.
Zöldülhetsz, viríthatsz már,
Tavaszi, csicsergő napsugár!

NAPSUGÁR
Akwarell, 45x40 cm

Szeretnék

Szeretnék lenni
De nem tudom kiért.
Szeretnék menni
De nem tudom miért.
 Szeretnék hinni
 De már hitem sincs
 Szabad vagyok tőle?
 Vagy már szabadságom sincs?
Kérve kérlek kedvesem
Repülj ma énvelem
Holnapra a ma, már csupán emlék
s emléknek kár, hogy oly sivár.
 Szeretnék majd emlékezni
 Emlékekbe temetkezni
 De előbb még létezni,
 Tenni-venni,
 Jönni-menni,
 Száguldani,
 Repülni...
Mindenek felett
A mindenség felett.

AKT
Tus-akvarell, 45x60 cm

Útra való

Nem elég
Csak jónak lenni,
Neked a létrán
Fel kell menni!
Nem elég csak harcolni,
Küzdeni,
Neked a csatát
Meg kell nyerni!
Nem elég
Csak előre menni,
Jönni-menni
Jónak lenni.
Neked mindig
Főnt kell lenni!
S ezért örökké
Meg kell küzdeni!
S mindig mindenkor
A leges-legjobbnek
Kell lenni!

ÚTRAVALÓ
Akvarell, 40x50 cm

IV szimfónia

Ó te csendes fájdalom,
milyen gyönyörű vagy.
Honnan jössz s hova mész,
senki sem tudja.
Csak hallja, hallgatja.

Gyötrődő arcok viharában,
túl zeng az éjszakák
mámoros, földöntúli világában.
Nem bírom kikötni magam
egy csendesebb magányba,
Magába törődött
emberi kicsiny világba.
Szúrós, feneketlen
emberi vágyba.

De tudom,
nem kell megállnom.
Itt van valahol nagyon közel,
az én világom.

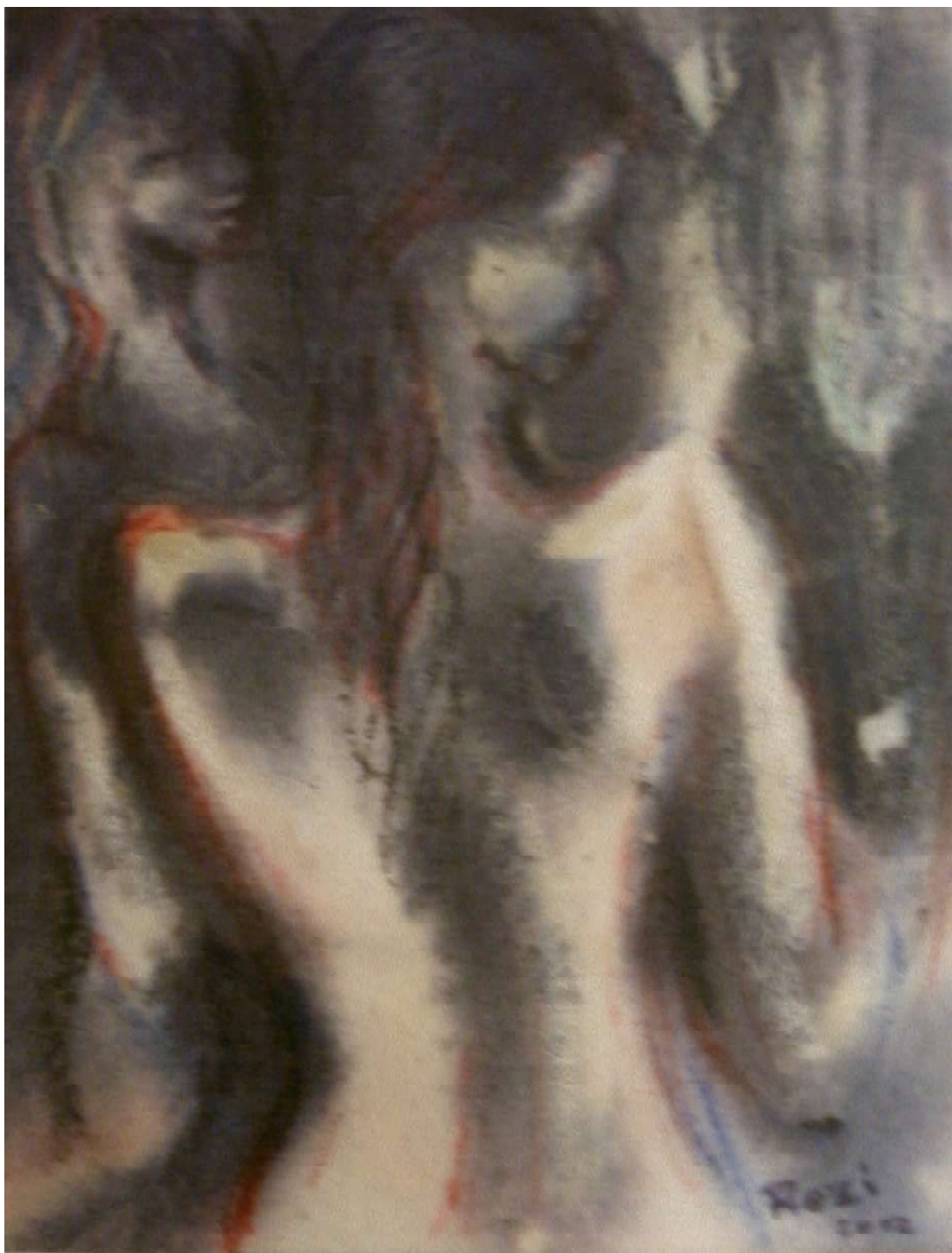

PIPACSOK
Akvarell, 40x40 cm

Ismétlés – Minden belém fog halni!

Lopom a napot,
Beteg vagyok.
Ha nem az vagyok,
Hazudozok.
Ha nem hazudok,
Meghalhatok.
Gyűjtögetett fehér lapok,
Festék nélkül,
Ecsetet fogó kezem nélkül-
Elkallódtok-
Meghalhattok.

De amíg vagyok,
Ha beteg vagyok,
Időhiányban
A halállal
alkudozok,
S közben talán-
Még valamit
kihozhatok?
(Különben - minden belém fog halni)

ÁRNYAK
Akvarell, 30x40 cm

Összegezem...

Zakatol a vonat...

Megzavarom magam,
Rontok hol rontható,
Jobb sosem leszek!
Félni mindig félek!

Vagy más vagyok?

Megnyugtatom magam,
Javítok hol javítható,
Jobbnál is jobb leszek!
Félni sosem félek!

Látod magad is ilyen vagy

Nézd csak!

Mit csinál a ma?

Hová taszít a holnap?

S mit tettél a tegnap?

Lássuk, elemezd mit tettél,
(és húzd ki mit nem tettél)

...álmodtam, hazudtam,
magamnak hazudtam,
szerettem, határozatlan
tapogatóztam, féltem
Féltem hogy elesek
sárba tiport leszek.
Szeretetre vágytam,
szeretni akartam
Vártam és bíztam
a jövőben.
S ezért cserében,
eldobtam a múltat.
Szépnek láttam mindent
szépnek hódoltam
Örömben sírtam
Bánatomban sírtam
Tomboltam, zokogtam
Majd sírtam szótalán
Fáztam a melegben
Égtem a hidegben
Vágytam és vártam
verekedtem s győztem.

Győztem elég sokszor

Jó voltam, szép voltam

Ne ne vess

hogy így éreztem,

hisz volt elég nap

mikor vesztettem és

magányosan szenvedtem.

Aztán volt mikor

Semmit sem akartam.

Haragudtam,

szántam magam,

szántam mást,

Véletlenre bíztam sorsom.

Vártam az idő

Megoldja a változást.

Változás lesz holnap

Mind nevetni fognak.

Aztán kinevettem magam,

kinevettem mást.

Meghallgattam majdnem

mindenféle sírást.

Tanácsot is adtam,

Kapva hallgattam!

Bízva bíztattam.

Igazat mondtam?

Vagy akarva-akaratlan

hallgattam, hazudtam...

Hol is vagyok most?

A meghatározott magam?

Ez itt mind a tegnap.

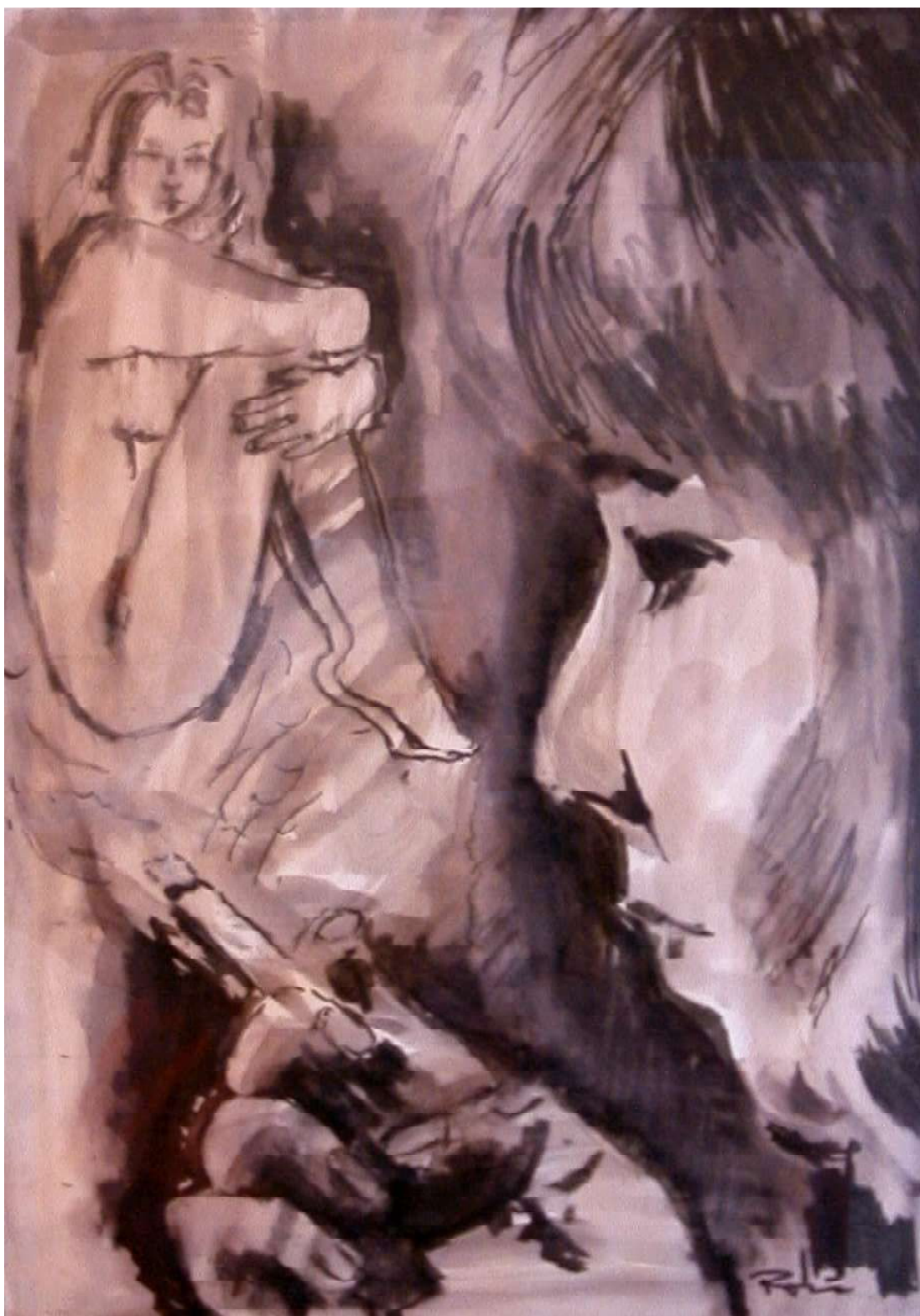
Vagy talán a holnap?

Forog a föld,

Forog az idő,

s TE a mában élő

te kiismered magad?

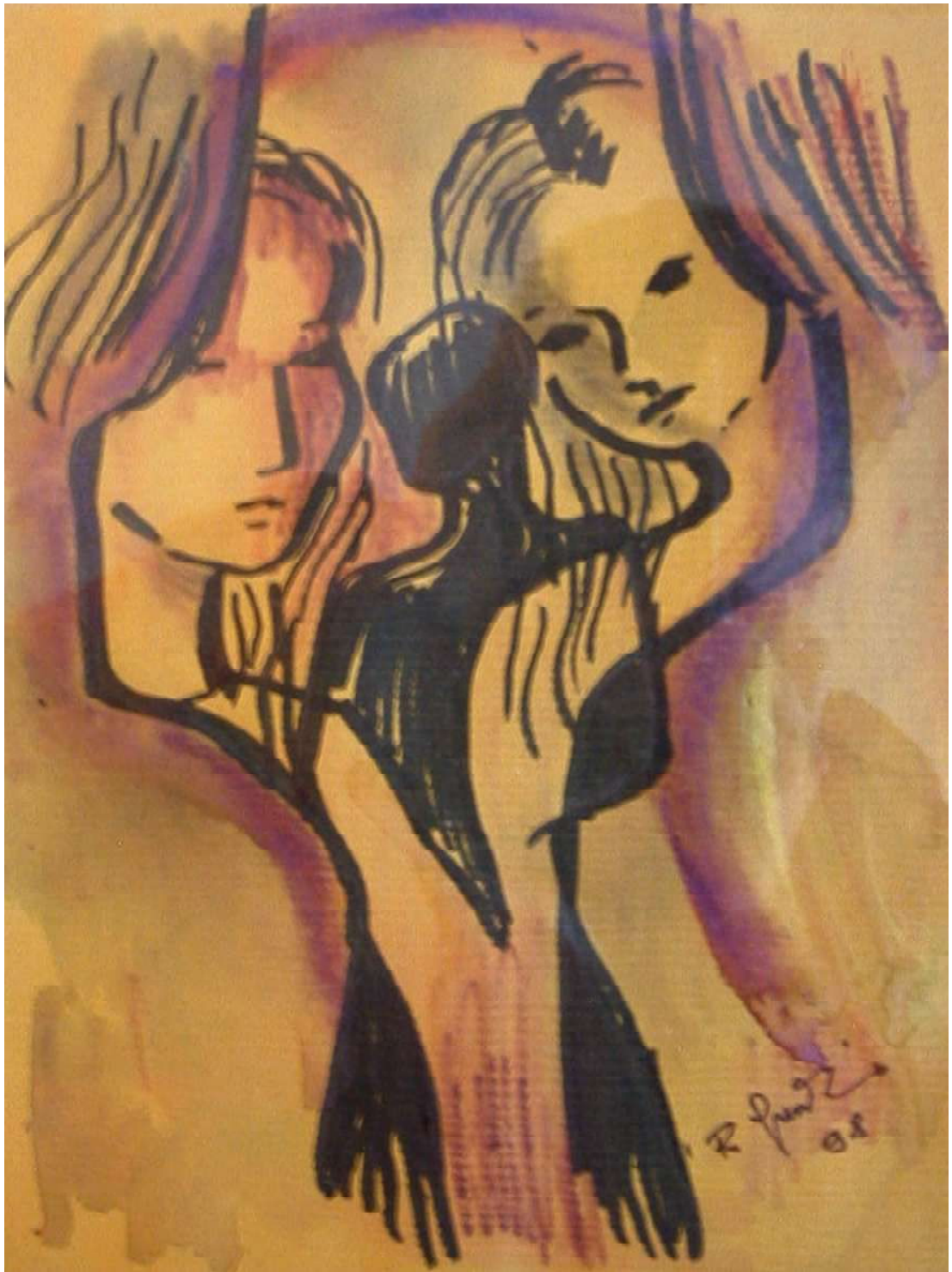

ÖSSZEGEZEM

Tus, 35x50 cm

Büszkeség

Az elnemekövetett
Bűneimért is
Bocsánatot kérek!
Cserébe semmi mást
Csak szeretetet kérek!
 Bocsánat, nem értem
 Ez nem egy zsarolás?
 Ha te azt úgy érzed
 Nekem nagy csalódás.
Ki érti meg mit mondok –
Ha nem értjük meg egymást?
Ki érzi amit érzek –
Ha nem szeretjük egymást?
 Kinek fáj ha nem látja –
 A szomorú magányt?
 S kit nem nehezít ha a sorsa
 A szeretettől megfosztja?
S ki bátorít, ki csitít,
A nehéz úton egy kicsit?
 Ahhoz, hogy élhessünk
 Kell ugye hogy szeressünk?

BÜSZKESÉG

Tus, 30x40 cm

Már egy jó ideje...

Már egy jó ideje visszafelé megyek
Már egy jó ideje kisebb s kisebb leszek
Már egy jó ideje lenézel reám
Már egy jó ideje felnézek Terád

Valahol egyszer megszületünk
Megyünk előre, mind nagyobbak leszünk.
Valahol egyszer csak megfordulunk
Gyereink felnőtt, és egyenlők vagyunk.

Meddig tart az egyenlőség,
Kishitűség, felelőség...?
Milyen mély a szeretet,
Mi minden bajtól megvédhet?

S milyen az a szeretet,
Mi válaszáton fáj ha veszt?
S mi marad belőle, ha veled fogy,
Elnémul és beléd fagy?
S mi lesz mikor kicsi leszel?
Sírni fogsz ha ébren leszel?

Én már egy jó ideje
 Visszafelé megyek
Én már egy jó ideje
 Kisebb s kisebb leszek.

PORTRÉ

Akvarell, 30x40 cm

Depresszió I

Nem tudom, hogy miért vagyok
De véletlen ma meghalok,
Kétlem azt is hogy már éltem.
Mert valahol nagyon mélyen
Érzem, milyen véletlen
Minden – mindig körülöttem.

Véletlenül éltem?
Véletlentől féltem?
S véletlen életemben,
Véletlent kerestem?
Véletlenre vártam?

Semmit sem találtam.
S nem véletlen talán
Hogy, úgy érzem ma már
Egy fél évszázad után
Csak fáradt
és csalódott vagyok.

Depresszió II

Nem tudom, hogy miért vagyok?
Ha nem szeretek lenni,
Se aludni, se felkelni,
Se munkába menni.

Mindenütt jó, de legjobb sehol,
Ökör aki érti.
S ha szeretnék is valakit
Az csak félre érti.

Nem tudom, hogy mit keresek
S ha találnék is kétes –
Hogy az lesz ami volt
Nem csupán egy újabb folt.

Folt, a sok folt között.-
Emlékeim mögött.
Képek, piszkos képek -
S én egyre jobban félek.

DEPRESSZIÓ
Akvarell, 30x40 cm

Álmomban

Lassan megoldom
A tegnapi dolgaim.
Lassan eloldozom
szorító gyökereim.
Lassan feloldom
bűnös tudatom.
Kitárom magamat,
fájó bajaimat,
bánatomat...
S mikor megébredek,
Szabad leszek!
Ártatlan és boldog,
Akárcsak egy gyermek...!

SZÁRNYALÁS

Akvarell, 30x40 cm

Tartalomjegyzék versek:

Én.....	4
Álmodom.....	6
Kacagó emlékek közt.....	8
És mégis szomorú.....	10
Holnap.....	12
Zene-világ.....	14
Mesinek.....	16
Gondolatok.....	18
Éjszakánként.....	20
Megmutatni.....	22
Álmok.....	24
Lángoló lány.....	26
Az angyal sarkantyúja.....	28
Hiúság.....	30
Szinte.....	32
Harmónia.....	34
Hattyúk.....	36
Nagyanyám s a macska.....	38
A Hargitán.....	40
Élni jó.....	42
Kong a magány.....	44
Keresés.....	46
Az út.....	48
Orvvadászok.....	50
Öröm.....	52
Az úton.....	54
A véges végire.....	56
Tévedtem?.....	58
Bontás.....	60
Mérlegelés.....	62
Mindenkinek.....	64
Kontra (Modern művészet).....	66
Megzavart gondolatok.....	68
Valahol Svédországban.....	70
Kilátás egy tóra.....	72
Újra ébredés.....	74
Hazautazok.....	76
Ki érti?.....	78
Gondok.....	80
Valami más.....	82
Örökkévalóság.....	84
Napsugárhoz.....	86
Szeretnék.....	88
Útravaló.....	90
IV Szimfónia.....	92
Ismétlés-minden belém fog halni.....	94
Összegezem.....	96
Büszkeség.....	98
Már egy jó ideje.....	100
Depresszió.....	102
Álmomban.....	104

Tartalomjegyzék képek:

Tánc.....	5
Álmodom.....	7
Emlékek.....	9
Hipp-hopp.....	11
Holnap.....	13
Mára.....	15
Kismadaram.....	17
Fürdés után.....	19
Éjszakánként.....	21
Virágoskert.....	23
Álmok.....	25
Lángoló lány.....	27
Balet.....	29
Várakozás.....	31
Nimfa.....	33
Harmónia.....	35
Gyertek haza.....	37
Meditáció.....	39
A Hargitán.....	41
Carpe Diem.....	43
Mélység.....	45
Keresés.....	47
Az út.....	49
Orvvadászok.....	51
Melankólia.....	53
Az úton.....	55
Szerelem.....	57
Halak.....	59
Bontás.....	61
A gyermek.....	63
Mindenkinek.....	65
Felemás.....	67
Zúrzavar.....	69
Vitorlások.....	71
Tükröződés.....	73
Reggel.....	75
Nyuszi.....	77
Merengés.....	79
Profil.....	81
Szauna.....	83
Naplemente.....	85
Napsugár.....	87
Akt.....	89
Útravaló.....	91
Pipacsok.....	93
Árnyak.....	95
Összegezem.....	97
Büszkeség.....	99
Portré.....	101
Depresszió.....	103
Szárnyalás.....	105

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GYARMATI ROZI

Álmok versekben és képekben / Gyarmati Rozi. – Miercurea Ciuc:

Pallas-Akadémia, 2004

ISBN 973-665-071-5

75 (498) Gyarmati R.

A kiadásért felelős:

Tózsér József, a Pallas-Akadémia Könyvkiadó igazgatója

Főszerkesztő: Kozma Mária

A könyvet szerkesztette: Kozma Mária

Műszaki vezető: Császár Csilla

Tördelés: Gyarmati Péter

A nyomdai munkálatokat a csíkszeredai Alutus Rt. végezte

Felelős vezető: Hajdú Áron igazgató

„Különben– minden belém fog halni”

Gyarmati Rozi (szül. Tamás) csíki származású,
Svédországban élő költő és festőművész.
Fiatal kora óta ír és fest, de ez az első kiadott verses-képes
könyve.
Svédországban több egyéni és csoportos képzkiállításra volt.
Nagyon termékeny művész. Annak ellenére, hogy
főfoglalkozásban építészmérnök, számtalan verse és
festménye van, amelyből most ezt a válogatást jelenteti meg.

ISBN 973-665-071-5

9789736650710